DE HERAUT

1968-69

N: 2

kerstnummer

de heraut

KRINGBLAD VAN DE KON.KATH.TURNKRING "DEUGD EN VOLHARDING"
v.z.w.d.
Secretariaat : Armand Segerslei, 46 MORTSEL

15e JAARGANG
1968-69 N° 2
KERSTNUMMER

ZALIG

KERSTFEEST

KERSTVERHAAL

Indien u nog zoveel kinderlijke **eenvoud** hebt bewaard dat u nog een kerstverhaaltje smaken kunt - u mag er dan ook de grote-mensen-lessen bijnemen - leest dan dit verhaaltje.

HET ZWARTE KINDJE JEZUS

Ergens op een eiland in de zee tussen Noord- en Zuid-Amerika stond heel lang geleden een groot huis. In dat huis woonde een rijke man. Hij heette Don Jacobi. Bij het huis hoorde een grote tuin, een plantage. In een hoekje van die plantage onder een paar tamarindebomen stonden wel dertig kleine hutjes. Daarin woonden de slaven.

Dicht bij het slavendorp was een heuveltje en boven op dat heuveltje stond een kerkje. De muren van het kerkje waren roze en het dak was gemaakt van gedroogde maïsstengels. Don Jacobi had het kerkje zelf laten bouwen door zijn slaven. En hij had er een prachtig beeld in laten zetten van Maria en het kindje Jezus. Dat beeld had hij uit Europa laten komen. Maria had een mooie blauwe jurk aan en een gouden kroon op het hoofd. Ze keek heel vriendelijk en ze lachte naar het kindje Jezus in haar armen. Het kindje Jezus lachte ook. Het had oogjes, even blauw als het kleed van zijn moeder en zijn haartjes waren even goudblond als de kroon van zijn moeder.

Alle slaven mochten het beeld eens per jaar zien, op Kerstavond. Dan schuifelden ze in lange rijen langs het beeld. Ze namen allemaal een geschenkje mee voor het kindje, omdat het zo lief was. Maar ze hadden niet veel om weg te geven, want slaven waren heel arme mensen.

Bij de slaven was een kleine jongen. Hij heette Johnny en hij was pas acht jaar oud. Johnny woonde nog maar kort in het huis van zijn meester. Don Jacobi had hem cadeau gekregen van een vriend, die drie plantages verderop woonde. Johnny had ook nog een moeder en een zusje, de kleine Yvette, maar zij waren op de andere plantage gebleven. Johnny had hen niet eens mogen groeten. Zijn meester had hem zo maar van het erf geroepen en hem aan Don Jacobi meegegeven. Dat vond Johnny heel erg. Hij miste zijn moeder zo. Hij zou zo graag zijn kleine zusje nog eens willen zien. Hij kon soms 's nachts niet slapen van verdriet. Dan huilde hij: Mammie, o mammie, waarom mocht ik toch niet bij jou blijven?

Overdag had hij geen tijd om te huilen. Dan moest hij Don Jacobi helpen. Hij moest zijn schoenen poetsen, zij rijzweep halen, sinaasappelen voor hem schillen. Er waren een massa werkjes te doen voor een kleine jongen in een groot huis.

Maar hoe druk Johnny het ook had, elke dag vond hij even tijd om de tuin

in te gaan. In die tuin stond een hoge cactus, wel vijf meter hoog. En op die cactus zat altijd een grote zwarte vogel met oranje vlekken, een troepial.

Die troepial zong heel mooi. In de plantage waar zijn moeder woonde,stond ook zo'n cactus en daarop zat ook altijd een troepial. En daarom geloofde Johnny vast, dat het dezelfde was en dat het liedje dat de troepial zong een groet van moeder en Yvette was. "Dag troepial," zei Johnny dan heel zacht, "ga je vandaag nog naar moeder en Yvette? Zul je haar de groeten doen en zeggen, dat ik erg naar hen verlang?" Dan floot de troepial terug, heel mooi en heel hoog, en daarna vloog hij weg. Johnny keek hem na. "Ik wou dat ik mee mocht," dacht hij.

Maar dat kon niet. Om de plantage was een muur gebouwd en een slaaf mocht niet buiten de muur komen.

"Als ik Don Jacobi eens een cadeautje gaf," dacht Johnny. "Misschien neemt hij me dan een keertje mee naar moeder. Ik kan wel buiten op de treeplank van het rijtuig zitten." Maar hij had geen cadeautje en hij had ook geen geld om er een te kopen. Het enige dat hij had, was de halve kalebas om uit te drinken. Maar die wilde hij voor geen goud missen, want die had hij van zijn moeder gekregen. Ze had er met rode en witte verf een J op geschilderd.

Als Johnny water uit zijn kalebas dronk, smaakte het wel tien keer zo lekker als uit een gewone kom. En één keer had hij er van Martha, de keukenmeid, een scheutje melk in gekregen. Dat smaakte als, als...Johnny wist niet waarmee hij het kon vergelijken.Misschien wel zo lekker als de wijn die Don Jacobi bij het eten dronk.

Johnny's verlangen naar moeder en Yvette werd steeds groter. Hij sliep er 's nachts niet meer van. Hij maakte overdag fouten, zodat Don Jacobi boos op hem werd. Don Jacobi had hem zelfs met zijn rijzweep geslagen. Johnny had toen gauw wat water in zijn kalebas geschept en dat op de striem gedaan. Maar het hielp niet, de striem bleef branden en pijn doen. Toen besloot hij om de kalebas toch maar aan Don Jacobi te geven.

Hij poetste de kalebas mooi op. Hij aaide met zijn vingers langs de letter J. Hij dacht aan moeder, die de J erop had geschilderd. Hij hield de kalebas omhoog in de zon. "Het is de mooiste kalebas van de hele wereld," dacht hij. "Don Jacobi zal er vast blij mee zijn. Zijn naam begint ook met een J. Hij heeft nog nooit zo'n prachtig cadeautje gekregen."

Toen ging hij het grote huis binnen. Don Jacobi zat op de veranda in zijn schommelstoel. Hij neuriede een liedje. De schommelstoel kraakte zacht op de maat van het wijsje. Johnny kwam voor Don Jacobi staan. Hij maakte heel eerbiedig een buiging.

"Wat moet je?" bromde Don Jacobi.

"Ik - ik w-wou u vr-vragen of i-ik een keertje naar m-mijn moeder en mijn zusje m-mag, heer. Ik-ik kan w-wel op de tr-treeplank van het rijtuig zitzitten. En - en ik heb ook een c-cadeautje voor u."

Johnny opende zijn hand en stak Don Jacobi zijn mooie kalebas toe.

"Wat is dat?" vroeg Don Jacobi.

"Een k-kalebas, heer. U-u kunt eruit drinken. En - en uw naam staat erop. K-kijk maar. M-mijn moeder heeft hem erop geschilderd. Het w-water smaakt er heel lekker uit, heer."

Maar Don Jacobi begon heel hard te lachen."O, jij kleine domme slaaf," bulderde hij, "dacht jij, dat je meester uit een kalebas wil drinken, waaruit een slaaf ook heeft gedronken? Jij bent veel te dom om mijn knechtje te zijn. Ga jij voortaan maar bij Martha in de keuken werken."

Johnny boog zijn hoofd en sloop weg. Hij ging niet naar de keuken. Hij kroop weg in zijn hokje en hij snikte van verdriet. Hij verlangde zo vreselijk naar zijn moeder.

Buiten zong de troepial. Maar dat was vast niet de troepial uit de plantage van zijn moeder. Deze troepial lachte hem uit. Hij zou zijn moeder wel nooit weerzien.

Toen werd het Kerstavond.

De slaven hadden allemaal hun mooiste kleren aan. Johnny ook. Hij droeg een witte broek en een witte bloeze. Die had Martha voor hem gemaakt van twee meelzakken. Ze bekeek hem van alle kanten en knikte goedkeurend.

"Heb je je cadeautje voor het kind?" vroeg ze.

"Wat voor cadeautje?" vroeg Johnny. Het was zijn eerste Kerstavond op de plantage. Hij had wel gemerkt dat de slaven al een paar dagen druk fluisterden als ze elkaar tegen kwamen. Maar hij had niet geluisterd. Hij moest veel te veel aan zijn moeder en aan Yvette denken.

"In de kerk staat een beeld van moeder Maria en het kindje. Wij geven het kindje altijd een geschenk allemaal, " zei Martha. "Het krijgt van mij een prachtig geborduurd jurkje, ik heb het zelf gemaakt."

"Ik heb geen cadeautje," zei Johnny.

"Dan kun je niet mee naar de kerk," antwoordde Martha.

"Heb jij er niet een voor me?" smeekte Johnny.

Martha schudde het hoofd. "Dat zou niet echt zijn," zei ze.

Johnny ging naar zijn hokje. Wat moest hij nu doen? Gaan slapen, terwijl de anderen feestvierden?...Hij zuchtte verdrietig. "Was moeder er maar," zuchtte hij, "zij zou me vast wel een cadeau geven."

Opeens moest hij aan de kalebas denken. Hij had er nooit weer uit gedronken, maar hem weggestopt in een donker hoekje. Don Jacobi had gezegd dat een kalebas alleen bestemd was voor slaven.

"Maar het kindje wil mijn kalebas vast wel hebben," dacht hij. Het kindje en zijn moeder waren ook arm. Ze hadden niet eens een huis, ze woonden in een stal. Dat had moeder hem verteld. Het kindje zou vast wel uit de kalebas willen drinken. Het zou er het water ook lekkerder in vinden dan in een gewone kom. Net als hij, Johnny, voordat hij de kalebas aan Don Jacobi wilde geven. Daarna smaakte alles uit de kalebas vies en bitter.

Hij haalde de kalebas uit het hoekje. Hij poetste hem op met de mouw van zijn bloeze. Hij hield hem in het maanlicht. De kalebas glansde prachtig donkerbruin. Het was de mooiste kalebas van de hele wereld. En de naam van het kindje begon ook met een J. Johnny rende zijn hokje uit, naar de kerk.

De anderen waren er al. Martha liep vooraan. Zij was de voornaamste van de slaven. Ze boog heel diep voor het kindje. Ze drukte het zo maar een kus op zijn blote voetje. Ze legde het mooie jurkje op het grote stenen voetstuk waarop Maria stond. Daarna kwamen de anderen, van de oudste tot de jongste. Allemaal bogen ze diep voor het kindje. Ze kusten zijn voetjes, ze streelden zijn teentjes. En allemaal legden ze een geschenkje voor hem neer.

Johnny kwam het laatst. Hij keek schuw omhoog naar het kindje. Het had net zulke voetjes als Yvette, even klein. Johnny aaide voorzichtig over de teentjes met de top van zijn vinger.Hij legde zijn kalebas bij de geschenken.

"Je naam staat erop, kindje," zei hij, "kijk maar. Mijn moeder heeft hem erop geschilderd." Hij keek nog even omhoog. Het was net, alsof het kindje tegen hem lachte.

Die avond, toen de slaven sliepen, ging Don Jacobi het kerkje binnen. Hij wilde kijken welke geschenken de slaven aan het kindje hadden gegeven. Don Jacobi droeg een kaars in de hand. Hij kwam bij het beeld en keek wat eronder lag en knikte tevreden. Opeens ontdekte hij de kalebas. Zijn ogen werden donker. Wat? Had die kwajongen zijn oude kalebas aan het kindje gegeven? Was dat alles wat hij voor het kindje over had?

Don Jacobi keek omhoog. Het was alsof het kindje vergeving wilde vragen, omdat een van zijn slaven het had beledigd.

Toen schrok hij. Het kindje Jezus was veranderd. Het was niet meer blank met blauwe oogjes. Het was een zwart kindje geworden. "Dat komt van die slavenbeker," dacht Don Jacobi. Hij pakte de kalebas en wilde hem weggooien.

"Is het zo goed?" fluisterde hij tegen het kindje. Maar het kindje was opnieuw veranderd. Het lachte niet meer, het keek verdrietig, en het had net zo'n gezicht als Johnny.

"Maar - maar wat wilt U dan?" vroeg Don Jacobi. "Ik - ik kan de jongen toch niet meenemen naar zijn moeder? Een slaaf mag niet buiten de muur van de plantage komen. Als ik hem meeneem, lopen de andere slaven weg."

Het kindje gaf geen antwoord. Het keek Don Jacobi alleen aan. Don Jacobi keek nog hoger, naar moeder Maria. Zij antwoordde ook niet, zij keek ook verdrietig. "Wilt U dan dat ik elke dag uit deze kalebas zal drinken?" vroeg Don Jacobi. Het bleef stil in het kerkje. Het kindje was nog altijd zwart. Het keek nog altijd verdrietig. Maria hield het in haar armen, ze keek Don Jacobi verwijtend aan.

Don Jacobi keek terug. Hij dacht, dacht....Eindelijk begreep hij wat het kindje verlangde. "Kinderen horen bij hun moeder," dacht hij. "Het kindje Jezus ligt in de armen van moeder Maria en Johnny ligt helemaal alleen in zijn hokje."

"Ik heb verkeerd gedaan, kindje Jezus," zei Don Jacobi zacht, " ik zal mijn vriend vragen of ik Johnny's moeder en Johnny's zusje ook naar mijn plantage mag halen. Dan kunnen ze met z'n drieën in een huisje wonen."

Toen lachte het kindje Jezus tegen hem en Maria lachte ook. Don Jacobi pakte de kalebas en drukte hem tussen de handen van het kindje.

Dat alles is nu heel lang geleden. Don Jacobi is al lang gestorven en zijn huis is verdwenen. De huisjes van de slaven zijn er ook niet meer; alle slaven zijn al lang vrije mensen geworden. Maar het kerkje staat er nog. En het kindje Jezus is nog altijd zwart. Daarom noemen de mensen dat kerkje " het kapelletje van het zwarte kindje Jezus".

Tjits Veenstra.
'De dag van Bethlehem'

HERDERS HY IS GEBOREN

Eenvoudig

1. Her - ders Hy is ge - bo - ren in
2. *Wy ar - me slech - te lie - kens ghe -*
3. Als wy daer zijn ge - ko - men, siet,
4. *Ick nam mijn fluytjen, een an - der die*
5. "Siet wij schen - cken U 't sae - men een
6. *'t Kint - je be - gonst te slae - pen, de*

1. 't mid - den van den nacht, die zoo lanck van te
2. *lijck de boe - ren zijn, ont - wek - ten ons ghe -*
3. een clijn kin - de - ken leyt op 't stroynieuw ge -
4. *nam sijn moe - sel - tjen, en speel - den met mal -*
5. teer clijn lam - me - ken, bo - ter, melck en
6. *moe - der sprack ons aen, lie - ve her - der - kens*

1. vo - ren de we - reld heeft ver - wacht.
2. *buer - kens, en in de mae - ne - schijn,*
3. bo - ren soet als een lam - me - ken:
4. *can - der voor 't soe - te kin - de - ken:*
5. sae - ne, voor U lief mon - de - ken;
6. *'t sae - men, wilt soet - jens bui - ten gaen;*

Plichtjes

1. "Vro - lijck o her - der - kens" son - ghen ons d'en - gel - kens,
2. *lie - pen met blij ge - schal naer de - sen ar - men stal,*
3. d'oogskens van ston - den aen sach - men vol trae - nen staen,
4. *"na, na, na, kin - tjen teer, sus, sus, en kryt niet meer,*
5. Na, na, na, kin - tjen teer, sus sus, en kryt niet meer,
6. *U - lie zij peys en vree dat brengt mijn kint u mee,*

rit.

1. son - ghen met blij - de stem: "haest U naer Beth - le - hem!"
2. *daer ons den en - ghel - sanck al - te - mael toe be - dwanck.*
3. 't weenden uyt druck en rouw in de - se straf - fe kouw.
4. *doet U clijn ooghskens toe, sy zijn van't krij - ten moe."*
5. doet U clijn ooghskens toe, sy zijn van't krij - ten moe."
6. *want 't is Godt u - wen Heer, kompt morghen noch eens weer."*

Vanuit de nietigheid
zijn wij op aard gekomen
en blijven nietigheid.
Want wat uit onze dromen
groeit is broos en tijdelijk
en zal weerom vergaan
en keren tot het slijk
van alle droom ontdaan.

Al bouwt de mens zijn leven
op met dromen van komfort,
toch is hem niets gegeven
dat in elkaar niet stort;
armer worden en eenzaam
in overdaad en geld :
dit wee heeft nog geen naam
en wordt te min gesteld.

Slechts wat in het hart geschreven
werd met letters van verdriet,
van vreugde of van vriendschap,
ontsnapt aan het voortijds Niet.
Hij treedt met lange handen
gelouterd uit de tijd :
slechts sterren blijven branden
aan de poort der eeuwigheid.

marcel leemans

D.V.-JAAR

1967·68

JAARVERSLAG

In kronologische volgorde hadden volgende activiteiten plaats tijdens het turnjaar 1967-68:

11-9-67 : heropening van het turnjaar.
19-9-67 : de trompettersfanfare houdt een wandelconcert ter gelegenheid van Mortsel Jaarmarkt.
14-10-67 : Wandelconcert ter gelegenheid van Oude-God Kermis.
20-10-67 : Wandelconcert in Luithagen.
4 en 5-11-67 : Wafelenbak.

11-11-67 : Herdenking van onze stichting. Statutaire vergadering. Deelname aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de Wapenstilstand. Jeugdnamiddag.
18-11-67 : Verjaringssouper.
3-12-67 : Individueel verbondskampioenschap - Antwerpen SWA
23-12-67 : Jeugdnamiddag.
21-1-68 : Individueel Gouwkampioenschap.
27-1-68 : Kringavond.
11-2-68 : Persoonlijk Bondskampioenschap te Leuven voor Juniors.
18-2-68 : ,, ,, ,, voor keurturners.
2-3-68 : Galafeest.
10-3-68 : Statutaire vergadering.
24-3-68 : Propagandafeest in St.Lodewijksparochie = Groepsfeest.
7-4-68 : Trompetters blazen "Te Velde" bij 5 april-herdenking.
27-4-68 : Voetbalwedstrijd tegen Nijlen. Kringavond van de vriendschap.
11-5-68 : Trompettersfanfare houdt wandelconcert ter gelegenheid van Liersesteenweg Kermis.
22-5-68 : Viering van dhr.Jos De Smet door de trompettersfanfare.
24-5-68 : Trompettersfanfare houdt wandelconcert ter gelegenheid van Deurnesteenweg Kermis.
31-5-68 : Wandelconcert Luithagen Kermis.
9-6-68 : Uitstap Trompettersfanfare naar Monschau.
14-6-68 : Trompettersfanfare houdt wandelconcert ter gelegenheid van Mortseldorp Kermis.
15-6-68 : Trompettersfanfare brengt een serenade aan de heer Louis Seghers, 48 jaar erelid.
22-6-68 : Trompettersfanfare houdt wandelconcert ter gelegenheid van Cantecroy Kermis.

Turners verlenen medewerking aan het avondfeest van Lyra te Lier en namen deel aan de wedstrijden brug en rek : Gouwkampioenschap.
12-7-68 : Trompettersfanfare houdt wandelconcert ter gelegenheid van Oude-God Kermis.
21-7-68 : Trompetters nemen deel aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de Nationale Feestdag.

Hierna enkele toelichtingen omtrent deze aktiviteiten.

1. TRADITIONELE FEESTEN.

11-11-1967 - Herdenking van onze stichting.

De viering van de 47e verjaardag van onze stichting werd te 8 uur ingezet met een H.Mis in de H.Kruiskerk, tot zielelafenis van onze overleden stichters, leden en ereleden.

Zoals steeds waren onze leden, alsook deze van de meisjesturnkring flink opgekomen. De dienst werd gecelebreerd door E.H.Directeur van de Handelsschool St.Aloysius en geleid door onze E.H.Proost. Het traditionele "Te Velde" onder de concecratie werkte echter storend bij de nieuwe vorm van Eucharistieviering. Een heraanpassing van deze traditie dringt zicht op.

Na de Eucharistieviering wachtte al onze leden een ontbijt in de turnzaal. Ruim 200 leden schaarden zich rond de tafels en vooral de jongeren lieten zich gelden. Op een ander smaakt het immers steeds beter. En dat het goed smaakte danken we aan onze bereidwillige dames die de verse geurige broodjes zo moederlijk-bezorgd belegden, en aan de heren van het medewerkerscomité die vakkundig de tafels en het tafelgerei schikten en de koffie zo geurig en smakelijk bereidden. Aan allen onze hartelijkste dank.

Na het ontbijt kwamen de deelgenoten samen voor het houden van de statutaire vergadering. Zoals ieder jaar dienden de punten der agenda in volle snelheid afgehandeld. Onze kring moet inderdaad deelnemen aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de wapenstilstandsherdenking.

Deze plechtigheden besloten wij met een pieteitsvol bezoek aan de graven van onze stichters.

18-11-67 : verjaringssouper.

181 disgenoten vulden de prachtig versierde Familiazaal. Onze medewerkers hadden op zeer smaakvolle wijze de tafels in stervorm opgesteld. Het middenpunt werd gevormd door een bloemstuk van wel 2 meter doormeter waaruit een fonteintje parelend omhoogschoot. Een schitterende vonst die prachtig werd uitgewerkt!!

Het magistraat der gemeente gaf belet wegens een feest op het Fort IV. Ook onze gouwproost kon om dezelfde reden niet aanwezig zijn.

Het menu, verzorgd door dhr.De Ridder, was uitstekend. In weinig restaurants zal een dergelijk etentje te krijgen zijn.

Het orkest Jean Rudy deed zijn best, doch slaagde er niet in sfeer te scheppen en de zaal op sleeptouw te nemen.

Al bereikte de stemming hierdoor geen hoogtepunt, toch heerste er gezelligheid en het was slechts in de vroege uurtjes dat aan opbreken werd gedacht.

Tijdens het souper werden volgende leden "vereremerkt":
Verelst Frans, Corens Louis, De Schutter René, De Smet Tom, Geeraerts Albert, Liekens Jean, Schroyens Karel, Coenen Willy, De Groof Jos, Heps Alfons, Matheus Guido, Scholdis Bruno, Volders Walter en Waumans Leon, Hoes Albert, Roels Jos, Van Lierde Georges, Van Lierde Marcel en Van Vaeck Frans.

Mr.Van der Heyden, onze ere-chef, werd in de bloemen gezet omdat hij dit jaar het uitzonderlijk jubileum van 65 jaar muziekant kon vieren.

2-3-68 : Turngala

Onze turngala, dit jaar zonder speciale benaming, ging door in een overvolle Familiazaal. Trompetters en turners vulden elkaars aktie aan en brachten een actie van zeer hoog gehalte. Onze fanfare oogstte vooral bijval met de trompet-solo "Silentio" uitgevoerd door de jonge trompetter Robert Van Laer.

De turners, ja het is moeilijk te zeggen wie of wat nu het best was. Allen dongen naar de kroon en iedere prestatie groeide uit tot boven het normale:de talrijke ovaties van een enthousiast publiek bewezen dit ten volle.

Proficiat aan alle medewerkers.

24-3-68 : Propagandafeest in St.Lodewijksparochie.

Een voor de tijd van het jaar uitzonderlijk weertje begunstigde dit propaganda feest. Zoals steeds werd een zeer verzorgd programma uitgewerkt, tot in de puntjes verzorgd.

In deze jonge, steeds aangroeiende wijk, heeft onze kring werkelijk propaganda gevoerd en getoond tot wat hij in staat is.

2.KAMPIOENSCHAPPEN.

In de kampioenschappen behaalden onze turners volgende uitslagen:

a. Individueel verbondskampioenschap te Antwerpen - SWA.

1. de Vries Jos: vloer 8,20; brug 9,20; rek 8,60; totaal: 26,-
. Rombauts Marcel: vloer 7,80. Na dit succesvol begin diende dhr.Rombauts forfait te geven : geen tijd meer om de andere oefeningen af te werken. Het werk wachtte en de inrichters schenen tijd te over te hebben.

Onze leden werkten in de afdeling veteranen.

b. Individueel gouwkampioenschap.

1. de Vries Jos: totaal 25,15 punten. (afdeling veteranen)

c. Gouwkampioenschap te Lier, ingericht door Lyra.

Wedstrijd toestellen (brug en rek): onze volwassenen behaalden de 1e prijs.

3. PRESTATIES BUITEN DE KAMPIOENSCHAPPEN.

Trompetters

19-9-67 : Wandelconcert Mortsel Jaarmarkt
14-10-67 : Wandelconcert Oude-God kermis.
11-11-67 : Deelneming aan gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid herdenking van de Wapenstilstand.
2-3-68 : medewerking aan Turngala.
7-4-68 : "Te Velde" op 5 april-herdenking.

11-5-68 : wandelconcert Liersesteenweg kermis.
22-5-68 : huldiging van dhr.Jos de Smet, ter gelegenheid van zijn 50-jarig ambtsjubileum, met daarna serenade aan voorzitter.
24-5-68 : wandelconcert Deurnesteenweg kermis.
31-5-68 : wandelconcert Luithagen kermis.
9-6-68 : uitstap naar Monschau, in het kader van de viering van dhr.Jos De Smet.
14-6-68 : wandelconcert Mortsel-dorp kermis.
15-6-68 : huldiging van dhr.Louis Seghers bij zijn 70 ste verjaardag en 48 jaar erelid.
22-6-68 : wandelconcert Cantecroy kermis.
12-7-68 : wandelconcert Oude God kermis.
21-7-68 : deelneming aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de Nationale Feestdag.

Turners.

11-11-67: deelneming aan de gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de herdenking van de Wapenstilstand.
2-3-68 : Turngala.
24-3-68 : propagandafeest in St.Lodewijksparochie.
22-6-68 : deelneming aan avondfeest ingericht door Lyra, Lier.

4. ONTSPANNING.

11-11-67: jeugdnamiddag.

In een bomvolle turnzaal konden onze jonge turners en jonge muzikanten hun hartje ophalen aan de mooie en spannende jeugdfilm "Opgejaagd in Holland". Of ze van deze film genoten hebben!

23-12-67: jeugdnamiddag.

Na enkele korte filmpjes werden onze jongens vergast op koffiekoeken en chocolademelk.

Tijdens deze namiddag werden beloningen uitgereikt aan de leden die extra hun best deden om wafels te verkopen tot wellukken van onze wafelbak.

27-1-68: kringavond.

De heersende griepepidemie hield wellicht vele leden thuis.

De weinig talrijke aanwezigen volgden met spanning de Quiz waarin de deelnemers getest werden over hun kennis van ons kringblad "De Heraut". De reis naar Lourdes was ook als prijs de moeite waard.

Na een spannende strijd overwon dhr.Frans Verelst. Hij verkoos echter de

tegenwaarde van deze reis, hetzij 3000.-Fr, in handen te krijgen, om vakantie te nemen naar eigen believen.

Op de lustige tonen van een klein dansorkestje (klein en jong maar vurig als geen ander) werd daarna gedanst en leute gemaakt (alle griep ten spijt) tot een stuk in de nacht.

27-4-68 : Kringavond van de vriendschap - verbroederring met Nijlen.

In de namiddag werd een voetbalwedstrijd betwist tussen Nijlen en DV Mortsel. Niettegenstaande onze jongens hun uiterste best deden werden zij ingemaakt met liefst 0-5!! De eer verdienden onze jongens evenwel wel te redden. Maar, helaas...

's Avonds verbroederde onze kring, in onze keurig versierde turnzaal, met Nijlen. Onze turnzaal, herschapen in een Kempische stal, geurde naar koffie en boerepensen... Zelfs zij die weinig honger hadden lieten zich verleiden, zodat na weinige tijd geen pensen meer te krijgen waren.

In een opeenvolging van spelletjes en dansen vlogen de uren en het was weer laat vooraleer de meesten huiswaarts togen... Het was echter opvallend hoe weinig leden van onze kring aanwezig waren, en ook de jongeren van Nijlen lieten zich 's avonds ook slechts door enkelen vertegenwoordigen. Hebben onze kringavonden hun aantrekkingskracht op de grote massa verloren?

5. BUITENGEWONE AKTIVITEITEN.

4 en 5-11-67: Wafelbak.

Onze medewerkers en talrijke leden hebben zich eens te meer onvermoeibaar en onbaatzuchtig ingezet om de kringkas te spijzen. Dank zij hun aller medewerking leverde deze wafelbak een batig saldo op van bijna 18.000 Fr. Een prestatie die tellen kan!

22-5-68: huldiging van dhr. Jos De Smet.

De trompetters brachten hulde aan hun voorzitter, de heer Jos De Smet, ter gelegenheid van zijn 50-jarig ambtsjubileum op Gevaert.

Na een serenade voor zijn woning werd onze sympathieke ondervoorzitter met geschenken bedacht, terwijl zijn dame in de bloemen werd gezet.

De heer De Smet, zichtbaar ontroerd, dankte hierop zijn talrijke vriendenmuzikanten. Deze huldiging zal hij wellicht niet gauw vergeten.

9-6-68: uitstap naar Monschau.

In het kader van de viering van dhr.Jos De Smet werd aan onze muzikanten een uitstap naar Monschau aangeboden. De reis per autocar doorheen onze prachtige Ardennen leidde naar het enig mooie Eifelstadje Monschau.

Een uitstap welke onze muzikanten naar waarde wisten te schatten.

22-6-68: deelneming aan avondfeest te Lier.

Onze turners verleenden hun medewerking aan het avondfeest ingericht door Lyra, Lier, op de vooravond van het Gouwfeest.

In de namiddag kaapten onze volwassenen 'in de gauwte' de eerste prijs weg 'aan de toestellen'.

15-6-68: huldiging van dhr.Louis Seghers.

Onze trompettersfanfare was te gast bij de heer Louis Seghers die 70 jaar was geworden en 48 jaar erelid van Deugd en Volharding. Ze brachten hem een serenade en dwongen door een schitterende prestatie de bewondering af van alle aanwezigen. Hun muzikale wandeling door de hovingen, dat een nog niet gehoorde 'klank' gaf,werd uitermate gewaardeerd.

Proficiat, mannen!!!

6. STATUTAIRE VERGADERINGEN.

11-11-67

Volgende punten werden afgehandeld op deze vergadering:

1° herkiezing van de voorzitter.
2° kiezing van een raadslid van het muziekcomité.
3° goedkeuring jaarverslag opgemaakt door de secretaris.
4° schrapping der deelgenoten die de twee laatste vergaderingen niet aanwezig waren, noch vertegenwoordigd door een volmachtdrager.

1° herkiezing van de voorzitter.

De heer TRUYTS Emiel werd voor een nieuwe ambtstermijn tot beheerder herkozen en door de beheerraad onmiddellijk bevestigd in zijn functie van voorzitter.

2° kiezing van een raadslid van het muziekcomité.

De heer René Van Dessel behaalde alle stemmen en werd verkozen tot raadslid. Proficiat René!

3° goedkeuring jaarverslag opgemaakt door de secretaris.

Wegens tijdgebrek kan dit verslag niet worden voorgelezen. Vergadering is unaniem akkoord dat dit verslag wordt opgenomen in de Kerstheraut. Aldus kunnen alle deelgenoten het rustig doornemen. Zo binnen de acht dagen na het verschijnen van 'De Heraut' geen opmerkingen worden gemaakt zal het verslag worden aangezien als zijnde goedgekeurd.

4° Schrapping van de deelgenoten die de twee laatste vergaderingen niet aanwezig waren, noch vertegenwoordigd door een volmachtdrager.

Wegens tijdsgebrek wordt dit punt verdaagd naar de eerstvolgende algemene vergadering.

Buitengewoon-behandeld punt.

Vanwege enkele leden ontvingen we de vraag een punt op de dagorde te zetten. De vraag kwam tijdig binnen en was ondertekend door voldoende aantal deelgenoten, zodat het punt op de dagorde moest worden gezet.

Wijziging van art.8 der statuten. Bij geheime stemming werd de voorgestelde wijziging verworpen.

11-3-68

Volgende punten werden op deze vergadering behandeld:

1° de rekeningen van het jaar 1967 werden goedgekeurd.
2° de begroting voor het jaar 1968 werd goedgekeurd.
3° een addendum aan het jaarverslag 1966-67 wordt goedgekeurd.
4° na geheime stemming werden meerdere leden die op de vergaderingen van 11-11-66 en 12-3-67 niet aanwezig waren, noch vertegenwoordigd door een volmachtdrager, als deelgenoot geschrapt.

Deze vergadering werd beëindigd met een woordje van de voorzitter.

7. BEHEERRAAD.

Tijdens het afgelopen jaar vergaderde de beheerraad 10 maal. In de maand april werd geen beheerraadsvergadering gehouden daar geen voldoende aantal beheerders kon aanwezig zijn om beslissingen te treffen. Tijdens de vergaderingen van 18-2-68 en 7-3-68 werden de rekeningen van het jaar 1967 en de begroting van het jaar 1968 opgemaakt en goedgekeurd om te worden onderworpen aan de goedkeuring van de algemene vergadering van 10-3-68.

8. DIVERSE COMITES.

De diverse comités vergaderden naargelang de noodwendigheden en waren een hechte steun voor de beheerraad.

9. ADMINISTRATIE.

Turners:	Begin turnjaar	Einde turnjaar
leerlingen	72	62
kadetten	95	131
pupillen	46	60
juniors	28	27
volwassenen	32	39
	273	319

Muzikanten:

In het begin van het turnjaar bedroeg de sterkte van onze trompettersfanfare 53 eenheden en op het einde van het turnjaar 50 eenheden.

10.MEDISCHE SPORTKEURING.

Wegens een volledige reorganisatie van de medische sportkeuring en een doorgevoerde reorganisatie in eigen kring kon dit jaar geen medische sportkeuring gehouden worden.

11. ONGEVALLEN.

Buiten enkele lichte ongevallen hadden we dit turnjaar gelukkig geen ernstige gevallen te betreuren.

Bij het einde van dit turnjaar gaat onze bizondere dank naar onze erevoorzitter, naar onze ere-leden, en vooral naar onze voorzitter voor hun gewaardeerde hulp en financiële steun.

Ook danken wij de respectieve comités en alle leden en medewerkers of medewerksters die zich vrijwillig en onbaatzuchtig ten dienste hebben gesteld van onze vereniging.

Mortsel, 11-11-1968.

De secretaris,

L.Van Hoeck.

Jongeman, ik zei «besluit» en niet «beschuit» !

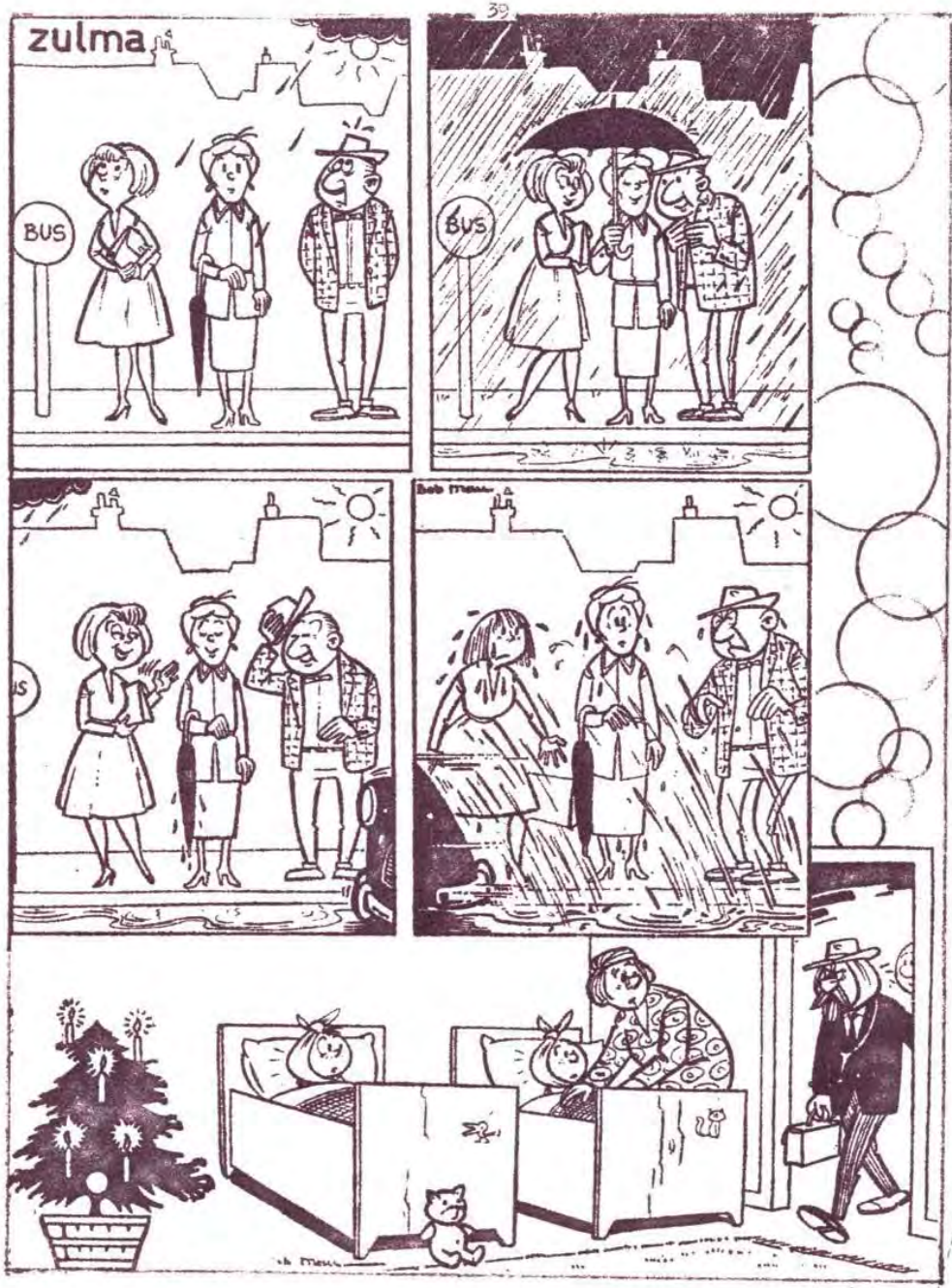

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER

M'n goeie mannen,

Weer snort een jaar naar de aankomstlijn!

1968 vloog voorbij spijts zorgen en kommer, want de vele vreugden en de innerlijke vrede maakten het dragen licht! Immers 'waar mensen strijden helpt de Heer'.

Wanneer we de lange lijst overlopen van de aktiviteiten die de secretaris opsomde in het jaarverslag, stellen we vast dat we onze tijd niet in ledigheid hebben doorgebracht, al werden niet alle plannen verwezenlijkt. Want elke aktiviteit vroeg een voorbereiding, kende eigen moeilijkheden die dienden overwonnen, vroeg de inzet van leiding en leden, vroeg samenwerking, vroeg zweet en inspanning; maar maakte de vriendschapsbanden hechter en de saamhorigheid inniger. We hebben alle reden om fier te zijn over wat we presteerden.

Weerom luiden de kerstklokken het lied van vrede, in een verdeelde wereld.

Innig warm weerklinken zoals voorheen de kerstliederen, zowel in St.Pieter te Rome als in onze Gotische kathedralen waar diep geloof geschiedenis schreef, als in onze eigen parochiekerken, als in de kerkhutten in de wilde brousse van verre missielanden, waar de beste van onze broeders wellicht hun ontroering trachten te bedwingen als negerstemmekens liederen aanheffen die hetzelfde klinken als deze die hun dierbaren zingen, ergens in een ver parochiekerkje.

Laat ons ook blij die kerstinnigheid dankbaar over ons komen en laten we ons dompelen in de vrede van de Heer, spijts onze krakende wereld, spijts verwarring, spijts onze eigen innerlijke verdeeldheid: want we zijn toch 'mensen van goede wil' die het goede betrachten en dagelijks vechten tegen hun eigen zwakke wil; die hun best doen om de opstandigheid van eigen hart de baas te worden en beter mens te zijn. Mogen we dan de vreugde kennen van de Kerstvrede, want 'ons zal veel worden vergeven, omdat we veel hebben bemind'.

Er wordt me soms aangewreven dat ik de morele waarde van een turnkring te hoog aansla, en adjektieven gebruik die er niet bij tehuishoren....alsof het charisma van een turner of trompetter minderwaardig zou zijn dat dit van een beoefenaar van kultuur met een grote K. Als dat zo moest zijn, dan vraag ik me toch af hoe groot de waarde zou zijn van een glas water....want zelfs daàraan hechtte de Heer een zó grote waarde dat het 'niet onbeloond zou blijven'. En al is er dan een hiëarchie in de waarden, hoe zou men een klokkenspel heten waar alléén de grote klok klank zou geven?

Hoe het ook zij, we hebben een taak te vervullen, en dat doen we allemaal naar best vermogen. Is het niet, mannen?

We moeten universeel denken! Akkoord.

Alle mensen van de wereld hebben recht op onze belangstelling, al zijn ze arm en al hebben ze een andere kleur! Roerend eens.

Het is onze plicht de ontwikkelingslanden te helpen! We zeggen konsekwent ja. Het is een plicht die gelijk is aan het eerste gebod; en we zouden een warme oproep willen doen om de medemenselijkheid ter zake met een edelmoedig hart te beoefenen.

Maar laat dat alles geen dagdroom zijn die ons doet vergeten dat wij HIER op de wereld zijn geplaatst - tenzij we uitverkoren zijn om ginder ver het beste van ons kunnen te geven - en dat we HIER ons leven moeten strijden. Dat het HIER is dat we moeten beginnen, en ons dagelijks inzetten om méér mens te worden, om het leven beter en gelukkiger en vreugde- en vredevoller te maken. Mens met de mensen en mens voor de mensen. Bij veel hoogdravende idealen die verpakt zijn met vlammende slagzinnen kan men wel eens de spreuk van de BZN plaatsen: "Wees ook eens vriendelijk THUIS!"

Ons groeien naar meer menswaardigheid moet niet - en het zal ook niet - gebeuren met opzienbare sprongen, noch met ongewone daden, maar met het benutten van elke kleine ontmoeting in onze alledaagse dagelijkse omgang, waar we de uitnodiging krijgen - en er ook aan beantwoorden - om een woordje van liefde te zeggen, een vriendelijke attentie over te hebben, een mooie daad te stellen, hulpvaardig te zijn, om zo wat meer vreugde te brengen waar de wederwaardigheden van het leven rimpels slaan.

In dat groeiend leven, het leven van mensen die onderweg zijn naar de hoogste schoonheid, is onze vereniging een oase van saamhorigheid, waar een gemeenschap werkt die schoonheid baart; waar de vreugde hoogtij viert, en waar de wil om vreugde te strooien een parool is. Een gemeenschap waar elkeen steun zoekt aan mekaar en weten dat die hulpvaardige steun een noodzaak is tot beter kunnen. Oh, het gebeurt niet in ronkende taal met holle volzinnen, noch met een hooghartigheid die geen gelijken duldt; het is geen leerschool voor het A.B.N., noch van gekultiveerde gebaren waarvan wereldse snobs zich bedienen om zo mogelijk door het universum te worden opgemerkt; er wordt een taal gesproken van broeders door elkeen verstaan, en elk gebaar is er een van ongekunstelde natuurlijkheid die een saamhorigheid schept die rust geeft aan het gemoed, en de vreugde van het hart weerspiegelen doet in de stralende glimlach van een blij samenzijn.

En we buigen bewonderend eerbiedig voor hen die zich met zoveel idealisme wisten in te zetten om onze vereniging te stichten. We bewonderen de moed die ze hadden om standvastig te gaan over de moeilijkheden die hen voor de voeten werden geworpen. Zij hadden de nood van de naoorlogse jeugd van hun tijd begrepen en zijn recht door zee gegaan om hen een vreugdevoller, betekenisvoller levensvisie en levensinhoud te geven. Hun gedachtenis wekt bij ons de dankbaarheid om de weg op te gaan die zij zijn ingeslagen. De erfenis die zij ons nalieten is een dwingende roep om de weg te blijven bewandelen die zij afbakenden, met de middelen van deze tijd voor de noodwendigheden van deze tijd, om te blijven bestendigen wat zij zich hadden voorgenomen: mensen te vormen schoon en welgebouwd naar het lichaam, rijk aan edele

zielegrootheid.

De modernen zeggen dat de mens een bezield luchaam is, waar ze ons vroeger voorhielden dat we ziel waren met een stoffelijk omhulsel, en het lichaam degradeerden tot een minderwaardige noodzakelijkheid. Nu bewijst de psycho-fysiologie wat al mizeries het lichaam meemaakt door een zieke ziel; en omgekeerd hoe een mank lichaam de geest kan aantasten. Ons lichaam werd geherwaardeerd tot een volwaardig lid van de twee-éénheid dat mens heet, en we zijn verantwoordelijk voor het schepsel lichaam.

Hoe krijgen de pioniers gelijk die ook aandacht hadden voor een gezonde lichaamskultuur, en hoe goed hadden zij het voor als zij het minachtend schouderophalen negeerden van de profeten van de geest-eerst-en-alleen-kultus, en hun weg gingen. Lichamelijke ontwikkeling is reeds lang geintegreerd in het onderwijs; het is zelfs doorgedrongen tot in de tempel van de geest die Hogeschool wordt genoemd en die diploma's uitreikt van doctor en licentiaat in de lichamelijke opvoeding. We zijn reeds ver gevorderd, maar toch blijft de lichamelijke opvoeding nog steeds een derde-rangs-vak, dat in elk schoolprogramma is vermeld maar op menige plaats aan de orde komt als er wat tijd voor overschiet, of bezoek van de inspecteur wordt verwacht.

Intussen stapt Deugd en Volharding voort op de ingeslagen weg en heeft haar plaats verworven in het gemeenschapsleven van Gemeente en Parochies. Is ze nog wel weg te denken op dat plekje wereld dat de onze is?

Onze trompetters en trommelaars, ze assimileren zelf wel de vreugde die het muziceren biedt, maar stoten tevens kwistig hun blije tonen de lucht in. Hoeveel feestelijkheden zouden zijn mislukt waren zij er niet geweest? en hoevele harten hebben reeds getinteld van kontentement omdat zij er waren? Als zij door de straten trekken gaan deuren en vensters open en verschijnen opgewekte gezichten, want dan weet men dat er feest hangt in de lucht die genstert van het vaste rythme van de trommelslag en het zinderen van de trompetten. Kwistig strooien zij de blijheid rommedom als de zwaluwen die verkondigen dat de lente komt, als de leeuwerik die de zomerzon bezingt.

We zijn fier op ons trompettersfanfare en we gaan er prat op! De aangroei door zovele jongeren stemt ons blij ontroerd: vergaan? 't en zal!

Met een lichte tekstwijziging zouden we een oud kajotterslied willen zingen: "En hebt ge nog niet onze turners gezien?", onze flinke mannen als zovele Apollo's! Wat ze kunnen? Bij het laatste Galafeest hebben ze hun naamkaartje geprezenteerd, en het was er een met gouden letters! Toen sprak de begeestering bij het publiek boekdelen. Dàt waren onze turners! En als men ooit mocht vragen hoe een vriendenhoopje er uitziet, als men vragen mocht hoe het is een avondje uit te zijn in blije kameraadschappelijke vreugde: wijst de vrager naar de oefenstonden van de volwassenen, en ze hebben meteen het antwoord op deze vragen veel duidelijker dan het te beschrijven is,zelfs met de 'grote van Daele' onder de arm.

Zij weten wat het is met veel inspanning en volharding iets te bereiken, zij kennen de vreugde, - een vreugde die alleen een overwinnaar voelen kan -

door noeste training het lichaam te plooien, te spannen en te ontspannen naar het bevel van de wil, als een spontane uiting van verworvenheid.

Laat ons allen, turners, trompetters en trommelaars, hand in hand, schouder aan schouder, voet naast voet, samenwerken om onze geliefde vereniging naar hogere toppen te voeren, om in dat klein stukje universum waar we geplaatst werden om beeld en gelijkenis van de Schepper te zijn, door het leven te gaan; de vreugde aan mekaar steeds kwistiger mee te delen en te woekeren met onze gebundelde talenten om anderen wat geluk te schenken, al was het maar tijdens de korte tijdspanne van ons optreden: want die korte tijdspanne van ons optreden is de moeite waard gegeven en beleefd te worden.

.....We krijgen zo de indruk dat we aan't overuren maken zijn... We gaan dan eindigen zo rap en fluks als een jonge man die na zijn werk z'n liefje nog moet zien. En terwijl we vlug onze overjas aantrekken roepen we u vinnig en welgemoed toe: ZALIG EN VREUGDEVOL KERSTFEEST aan uw ega, aan va en moe, aan grootva en grootmoe, aan Jefke, Loewieke en Marie...in één woord aan U en allen die u dierbaar zijn. En we geven u met de gauwte nog een dikke, warme, gemoedelijke pol van

Uw toegenegen voorzitter,

.....den Treuts.

«Neem dat terug! zeg ik 't a

HISTORIE *in schuifkens....* van DEUGD EN VOLHARDING

in het vooruitzicht van het Gouden Jubileum in 1970....

aan de hand van documenten samengesteld door R.FRANS.

TWEEDE SCHUIFKE

Eerste groeiproces

Om de kring meer kleur en waardigheid te geven, zag een weinig later, als eerste vertakking, de TROMPETTERSFANFARE het levenslicht. Het was in die tijd dat men te allen kante de trompetten hoorde schallen en onze huidige Burgemeester, de Heer F.Kloeck, - die trouwens tot de stichters behoorde en eens het ambt van sekretaris en ondervoorzitter zou waarnemen, - het ezelsvel van de 'grosse caisse' duchtig bewerkte.

Het groeiritme versnelde. De kring verhuisde naar de ruimere lokalen van de H.Kruisstraat.

Het verwonderde ons ten zeerste over deze periode niets te hebben gevonden in het lijvig gedenkboek. Het vermeldde alleen de diverse feesten waaraan "Deugd en Volharding" deelnam, en de geleverde prestaties, alsmede de eigen ingerichte prijskampen. Zo lazn we o.a. dat de kring reeds op 28 mei 1921 het VIIe Bondsfeest der Patronaten op touw zette. Op 24 juni 1922 verschenen onze turners echter voor de eerste maal in het openbaar en wel bij de XXIIe Bondsprijskamp te St.Niklaas. Gestart in derde afdeling leverde dit debuut een eervolle 7e plaats op. Het volgend jaar kwam de kring in de tweede afdeling uit te Namen en Merksem en legden onze vertegenwoordigers beslag op eerste en tweede plaatsen in de onderscheiden proeven.

Op 1 juli richtte de kring het IIIe Verbondsfeest van het Antwerps Turnverbond in. Tijdens het Bondsfeest in 1924 te Verviers waagde het Trompetterskorps zijn kans in een muziekwedstrijd en behaalde een 3e plaats. Op het Bondsfeest van 1926 te Visé, met internationaal karakter, schoten onze muzikanten de hoofdvogel, terwijl de turners zich 4e klasseerden op 74 kringen. De 1ste prijs met beker voor orde en tucht, geschonken door wijlen Mgr.Rutten, bisschop van Luik, verheugde iedereen nog het meest.

In 1927 durfde "Deugd en Volharding" het aan het Leerlingengouwfeest op touw te zetten en in 1928 beleefde onze gemeente het XXVIIIe Gouwfeest voor volwassenen.

In 1930 vinden wij de Mortselse afdeling in de hoogste kategorie.

HET ging IMMER EXCELSIOR,

zo naar binnen als naar buiten. Wij zouden onze lezers een indrukwekkende lijst van schitterende resultaten en gebeurtenissen kunnen blijven voorschotelen. Besparen wij U die saaie opsomming van cijfers, dan onderlijnen wij graag, dat het onweerlegbare blijken waren van de grote levenskracht van deze kring, vruchten van onverdroten oefening en noeste arbeid.

Ja, "Deugd en Volharding" kende onvergetelijke hoogtepunten, maar maakte helaas ook menig ontroerend ogenblik mee. Sombere dagen kwamen dan deze stevige turnburcht bedreigen:

DE TWEEDE WERELDOORLOG

1939: de mobilisatie dunde de rangen van de volwassenen.

1940: de oorlog legde elke bedrijvigheid lam.

5 april 1943: het gruwelijk luchtbombardement teisterde de kring, die ondertussen de oefeningen had hernomen, moreel en stoffelijk. Verschillende leden vielen als slachtoffer van het oorlogsgeweld; onder hen Frans Diels, chef van de trompettersfanfare.

De turnzaal werd vernield, reddeloos verloren.

't vervolgt.

R.Frans.

- § - § - § - § -

" Wil ons van roddelaars bevrijden,
die zerkenkappers op z'n best
en schenk ons, Heer, gezonde denkers,
een beetje liefde doet de rest."

(Michel van Brabant)

HUMOR

Robert en José zijn verloofd en praten over de toekomst.
"Ik zou wel willen trouwen", zegt robert "maar ik verdien slechts vier duizend franken per maand. Kunt ge daarvan leven?"
"Ik wel", antwoordt het lieve kind, "maar gij, waarvan gaat gij leven?"

-!-!-!

Een schone familie:

Ze waren met zeven broers. De eerste was advokaat en de tweede was ook al niet slim.
De derde was volksvertegenwoordiger en de vierde was ook een doortrapte leugenaar.
De vijfde was bankier en de zesde woonde op een kamertje juist naast de gemeentelijke gevangenis.
De zevende, hij was jonkman gebleven zoals zijn vader.

-!-!-!-!-!-!-

De juffrouw ging van bank tot bank om met de kinderen van de eerste klas een praatje te maken en zo de kleuters een klein beetje op hun gemak te stellen.

"Wat heb jij daar in je hals, Geertje", vroeg ze aan een der kleinsten.

"Dat is een moedervlek", verklaarde Geertje."Die had ik al toen ik nog in mijn wiegje lag, zegt moeder."

" O zo", zei de juffrouw en ging verder naar de bank waar Erik zat met een grote blauwe plek onder zijn oog.

"En Erik", vroeg de juffrouw vriendelijk, "wat heb jij daar voor een plek op je wang?"

"O, dat is een vadervlek, juffrouw; die heb ik pas sinds gisteravond."

-!-!-!-!-!-!-

Marietje (entimenteel): Wat zou die tijger zeggen, als hij spreken kon?

Oppasser:Hij zou waarschijnlijk zeggen: neemt u mij niet kwalijk,juffrouw, maar eigenlijk ben ik een luipaard!

-!-!-!-!-!-!-

- Hou je van asperges?
- Neen. Ik hou alleen van jou.

Gevonden voorwerpen!

Examen-wijsheid ! ?

- Lodewijk XIV was vijf jaar toen zijn vader geboren werd. Hij leefde tot aan zijn dood in 1715.

- Keizer Karel werd geboren te Mechelen bij zijn tante. Zijn moeder was afwezig.

- Vermits de koning geen zoon had, werd hij opgevolgd door zijn kleinzoon. Aldus beklom Lodeijk XV de troon. Alweer een Lodewijk! Werkelijk, de Bourbons hadden geen verbeelding.

- In 1768 kocht Frankrijk Korsika, drie jaar vóór de geboorte van Napoleon, om zeker te zijn dat hij een fransman zou zijn. Het vergrote zich ook door aanhechting van Lotharingen, dat de koning cadeau kreeg van zijn schoonvader Stanislas Stavinsky.

- De dood van Lodewijk XVI werd door de Conventie gestemd met een halve stem meerderheid.

- De nacht van 4 augustus was een van de schoonste dagen van de Franse Revolutie. Men proklameerde de hechtheid van de feodale voorrechten en dat in de toekomst alle fransen levend zouden geboren worden met gelijke rechten.

- Marat en Robespierre regeerden het schrikbewind, en weinige edelen lukten

erin door de mazen van de guillotine te glippen.

- Napoleon verfoeide de Engelsen die hij zijn dood op St.Helena verweet. Hij vorderde tegen hen de sentimentele blokkade uit en ging daarna op retraite in Rusland.

- In 1875 hadden alleen de mannen stemrecht. Om stemrecht te hebben moet men heden-ten-dage tot de twee geslachten behoren.

- Tijdens de dag draait de aarde rond de zon en 's nachts rond de maan.

- Als de barometer op 'veranderlijk' staat betekent dit dat het weder niet weet wat te doen.

- De vlakten zijn afgeplatte bergen.

- De landkaarten worden gemaakt door kartoteken.

- De mannen die de grotten en de onderaardse waterlopen onderzoeken noemt men gynecologen.

- In Holland is de visvangst van zoute haring het meest beoefend.

- De val van Napoleon gebeurde tijdens een zware zeeslag, daarom noemt men het steeds:zijn Waterloo.

- de Gaulle werd geboren in een parijse maternitaliteit; hij ging er naar school en toen hij nogal oud werd benoemde men hem tot generaal.

- Het was Hitler die de tweede wereldoorlog ontketende. Hij was ook de auteur van My Kampf. Hij allieerde zich met Italia, een weinig bevolkt land. Maar na enkele jaren werd de bevolking verdubbeld, dank zij de persoonlijke inspanningen van Mussolini.

- De namen van grote veldheren en grote oorlogsvissers vindt men in de woordenboeken.

- Op de bodem van de zee zijn grote sponzen. Zij nemen zeer veel water op. Het is daarom dat de zee niet overloopt.

- De zee is een van de schoonste elementen van de aarde. Men onderzoekt de bodem van de zee bij middel van een sonde; indien er zand wordt bovengehaald is dit een bewijs dat de bodem zanderig is; wordt er slijk bovengehaald is de bodem slijkerig; wordt er niets bovengehaald is dit een bewijs dat de koord te kort is.

- De regen valt doordat de atmospheer onder stratospheerische druk wordt geperforeerd.

En nog wat...

- In 1302 werd de Guldensporenslag gesticht, daardoor werd eventjes vier jaar aan de schelde gevochten en in 843 hadden we de slag van Arduin.

- Binnen kort wordt een dokenale cursus van verloofden gehouden.

- Gimondi is de renner die lijdt aan periodieke losbarstingen.

- Motta vond met zijn fiets op de Italiaanse bergen de vroegere hel terug.

- De dode Egyptenaren werden in doekjes gedaan en opgesloten in een saxofoon.

- De overleden koningen van Egypte liet men eerst afkoelen en wikkelde men daarna in piramiden.

- De Egyptenaren schreven op pappie Rus.

- De piramiden bestonden uit een wachtkamer, een dode kamer en een heleboel gangen om de geleerden te verschalken.

- Mozes werd met zijn tien geboden in een mand gezet.

- Rome werd gesticht door Romulus en Kumulus, twee kinderen die uitgebroed werden door een wolvin.

- De rijke Romeinen riepen altijd voor de overwinnaars: "Brood en spek."

- Over de waardigheid van het menselijk lichaam: Het lichaam is edel en men mag er geen kwaad van spreken. Men mag er echter niet te veel aan vasthouden want dan is het ook weer niet goed...

- De meifeesten zullen in oktober doorgaan.

- Op ons kerkhof zag ik een prachtig grafkoppel.

- In ons dorp zijn twee kerkhoffen: een oud en een nieuw; het oude bestaat niet meer.

- De graven waren allen uit verschillende vormen en voor die van de overledenen stonden bloemen.

- Ze gingen de overledenen in hun graven schoonmaken en opfrissen.

- Er stond een graf van zwart wit marmer, dat blonk als goud en zilver.

- In de vakantie baarden we elke dag in het heldere water.

- Op de markt staan veel kraamvrouwen.

- Daar zag ik een prachtige vaars op tafel.

- Moeder verzorgt het huishouden en vader is bouwmateriaal.

- Over de "Ark des Verbonds": daarin ging Noë met zijn beesten schuilen tot de zondvloed voorbij was.

- De twee achterspelers liepen als doden op een slagveld.

- De tegenpartij hebben hun tegenspelers allen begraven en beheersten daarna tenvolle hun speelhelft.

DE ROOS IS ALS DE LIEFDE
ZE HEEFT MAAR ZIN
ALS ZE GEGEVEN WORDT

HET WOORDJE VAN DE PROOST

Goede vrienden,

Voor mij ligt hier een modern kerstgedicht van Julien Tahon. Het loont de moeite het eens rustig te lezen en het eens even stil te laten worden in ons. Eens stil worden en nadenken kan soms meer deugd doen dan een lang sermmoen.

Rond kerstdag heerst zowat
een drukte van belang,
ik vind met grote moeite
een weg door het gedrang.

Ik koop wat kerstgeschenken,
dat wordt van mij verwacht,
in Beth'lem hebben wijzen
ook pakjes meegebracht.

Toch geef ik niks om mirre,
en wierook laat me koud,
ik werp nog wel een blikje
op dingetjes van goud.

Het duurste kan ik krijgen,
al wat de markt me biedt,
en heb ik geen kontanten
dan koop ik op krediet.

Ik draag in beide armen
een nogal lijvig pak:
een drietal vette ganzen
met kunstig kerstgebak.

'K HEB OOK IN VELE WINKELS
NAAR KERSTVREDE GEZOCHT,
MAAR DIE WAS AL SINDS JAREN
VOLLEDIG UITVERKOCHT.

Begrepen?....Kerstvrede! Uitverkocht!

- Het land waar Jezus geboren werd: Israëlische vliegtuigen bestoken Iraakse stellingen in Jordanië. Radio meldt: 6 soldaten gesneuveld en 14 gewond. Vrede uitverkocht!

- Vietnam: Mensen van 25 jaar hebben van gans hun leven nog nooit vrede gekend. In Parijs praat MEN over vrede. Ondertussen moorden broedervolkeren elkaar verder uit in afwachting dat....Vrede uitverkocht!

- Biafra, Nigeria: Miljoenen sterven van honger, maar wapens om te vechten worden dagelijks uit de zogezegde vredelievende landen binnengesmokkeld, en de ellende gaat dagelijks verder. Vrede uitverkocht!

- Amerikaanse staten: Zwart staat tegenover blank. Kennedy , Luther King, ...vermoord, en dagelijks rassenonlusten. Vrede uitverkocht!

- Tjechoslowakije: Vrijheidsdrang met Russische tanks in de kiem gesmoord. Vrede uitverkocht!

- Parijs, Berlijn, Brussel, Leuven: Studenten komen op straat, staken en vechten met de politie. Kijkt maar eens naar de T.V.-beelden om te zien hoe gezellig dat er aan toe gaat. Vrede uitverkocht!

We kunnen zo nog lang voortgaan, maar het wordt eentonig. Alleen nog dit: Hoe gaat het in onze eigen kleine kring van mensen die op elkaar zijn aangewezen? Hoe gaat het in ons gezin? in onze familie? in onze buurt?

'k Heb ook in vele winkels
naar kerstvrede gezocht,
Maar die was al sinds jaren
volledig uitverkocht.

En toch! Kerstvrede is NIET UITVERKOCHT! Hij is nooit te koop geweest,is met geen geld zelfs te betalen. Vrede kunt ge alleen krijgen, en vooral geven. Wilt ge vrede en goedheid in de wereld, begin dan zelf met vrede te stichten en een goed mens te zijn met de mensen waar ge dagelijks mee omgaat. In de mate dat ge zelf vrede en goedheid zaait, zult ge ontdekken: de vrede, de echte vrede in uw eigen hart.

Aan alle leden, ereleden en vrienden van Turnkring Deugd en Volharding ne stevige "Truytso" pol, de kerstvrede van de Heer, en mijn oprechte dank voor uw sympathieke vriendschap.

Uw Proost,

H.Smit.

EEN GLIMLACH
kost niets
maar verwekt veel.
Hij duurt slechts één moment
maar de herinnering
eraan blijft soms gans het leven bij.
Men kan hem niet kopen,
afbedelen, ontlenen of stelen
maar hij dient volstrekt tot niets,
zolang hij niet gegeven is.
Als je dus op weg
iemand ontmoet,
die te moe is
om je een glimlach te schenken,
schenk hem dan de jouwe,
want niemand heeft meer nood
aan een glimlach
dan hij die er
geen meer te bieden heeft.

Dale Carnegie.

OPMERKELIJKE OPMERKINGEN

- Het sieraad van een huis zijn de vrienden die er regelmatig op bezoek komen. Ralph Waldo Emerson.

- Als u tien moeilijkheden op u af ziet komen, kunt u er zeker van zijn dat er negen in de sloot langs de weg raken voordat ze u bereiken. C.Coolidge.

- Onthoud dat kinderen van alle leeftijden één ding gemeen hebben: ze sluiten hun oren voor goede raad, maar hebben een open oog voor voorbeelden. The Tablet.

- De moeilijkheid met de toekomst is dat hij er doorgaans al is voordat we er voor klaar zijn. A.H.C.

- Ik wil niet alleen maar een geloof hebben, ik wil een geloof hebben dat bezit van mij neemt. C.K.

- Het is fout om te ver vooruit te kijken. Men kan per keer slechts één schakel in de ketting van het lot onder handen nemen. Winston Churchill.

- Onze ergste vijanden zijn dikwijls de vrienden die we eens openhartig hebben toegesproken zoals alleen een vriend dat kan en moet doen. Esquire.

- Net als je denkt dat de dag van morgen nooit zal komen, is hij al van gisteren. E.W.

- Niets helpt zo goed om echtelijke ruzies bij te leggen als de jurk met rugsluiting. H.C.

- Nimmer in de geschiedenis van de mode is zo weinig stof zo hoog aangebracht om zoveel te onthullen dat zo hard bedekking nodig heeft. J.K.

- Niets bevordert het geluk zozeer als het vervangen van getob door werk. Alexandre Dumas.

- Voor het geval u zich zorgen maakt over wat er van de jongere generatie zal terechtkomen - zij zal volwassen worden en zich zorgen gaan maken over de jongere generatie. R.A.

- Het probleem van de mens is tweeledig. Hij kan geen waarheden onthouden die te gecompliceerd zijn; en hij vergeet waarheden die te eenvoudig zijn. Rebecca West.

- Hippies zijn verdwaalde schapen, vermomd als schaapherders. Sam Levenson.

- Liefde geneest de mensen - zowel degenen die liefde geven als degenen die haar ontvangen. Dr.Karl Menninger.

- Tegen de tijd dat een man zich realiseert dat zijn vader misschien wel gelijk had, heeft hij doorgaans een zoon die vindt dat HIJ ongelijk heeft. C.W.

- De gelukkigste tijden van de mensheid zijn de onbeschreven bladzijden in de geschiedenis. Leopold von Ranke.

Een hond ontmaskert de moordenaar van zijn meester

jaar 1371

Toen de hond bij de 'Porte du Temple' was gekomen, aarzelde hij geen ogenblik ondanks de vele zijstraten, maar liep regelrecht in de richting van de stadswijk 'Saint-Antoine'.

Enkele ogenblikken later meldde men Ernould de Chaulnes dat een mooi gevormde maar bevuilde hazewind in de keuken van zijn huis binnengedrongen en er niet meer weg te krijgen was. De edelman besloot die indringer eens persoonlijk te gaan bekijken. Zodra hij een voet in de keuken gezet had sprong het dier hoog tegen hem op, zoals een hond gewoonlijk zijn vrienden begroet.

"Maar dat is toch de hond van mijn vriend Aubry", riep Ernould de Chaulnes verrast uit. Aubry de Montdidier was zijn beste vriend en hij verwachtte dan ook hem elk ogenblik te zien binnentreden.

"De hond is alvast vooruitgelopen", dacht hij.

Hij gaf opdracht het prachtige dier te wassen en te borstelen. De hond toonde zich echter zeer ongeduldig en men stelde vast weldra dat hij half uitgehongerd was. Het eten dat men hem voorzette, verslond hij in een ommezien en sprong dan dadelijk naar de deur. Men trachtte hem tegen te houden vermits men zijn meester zo dadelijk verwachtte maar het dier rukte zich los en verliet het huis. Bij de poort bleef het echter een ogenblik stilstaan, liep dan enkele passen vooruit, weer achteruit en rende weg.

Zijn meester kwam niet! Waarschijnlijk was hij weerhouden door ambtsbezigheden bij koning Karel, die toentertijd in zijn geliefkoosd "Hotel Saint-Paul" zijn intrek had genomen.

's Anderendaags was de hazewind er weer, even hongerig en vuil. Ook deze maal vergezelde zijn meester hem niet. De Chaulnes veronderstelde dus dat Aubry op reis was gegaan en dat de hond nu voor zichzelf moest zorgen.

Telkens wanneer het prachtige dier zijn honger gestild had en het huis verliet liep het even voor de poort heen en weer, net zoals de eerste maal. Ernould de Chaulnes besloot Aubry thuis te gaan opzoeken maar trof hem niet in zijn woning aan.

Twee dagen later kreeg hij weer het bezoek van de uitgehongerde hazewind. Waarom bleef het dier na zijn haastig verslonden maaltijd niet nog een poosje bij de Chaules die hij toch goed kende? En waarom die merkwaardige passen voor de poort alsof hij de aanwezigen wou aansporen hem te volgen?

Ernould besloot dit bij de eerstvolgende gelegenheid te doen. Met enkele van zijn dienstknechten volgde hij de hond en dacht dat het dier het wel dadelijk op een lopen zou zetten en uit het gezicht verdwijnen. Maar het gebeurde niet. De hond leidde hen tot aan de 'Porte du Temple' en sloeg dan de hoofdstraat in. Hij liep een eindje voorop tot ze aan het woud van bondy kwamen. Daar sprong hij plots in het struikgewas en was nergens meer te bespeuren.

Juist toen de mannen rechtsomkeer wilden maken, hoorden ze een treurig gejank. Het was een huiveringwekkend en tegelijk zacht geweeklaag dat de mannen door merg en been drong. Ze trokken op het geluid af en vonden de hazewind. Hij zat op een kleine zandhoop, de kop hoog opgericht en jankte hartverscheurend.

De kleine zandhoop was onbegroeid, alleen enkele bladeren bedekten de onlangs omgewoelde aarde. Akelige vermoedens rezen bij de mannen op. Met hun handen en degens groeven zij in de verse aarde en vonden korte tijd later het lichaam van Aubry de Montdidier.

Wie had hem vermoord en in dit kreupelhout begraven? Ongetwijfeld een edelman want op het lijk trof men nog te sporen van een dodelijke degenstoot.

De vrienden van de heer Aubry droegen de dode naar het dichtsbijgelegen dorp en begroeven hem daar in gewijde aarde. De hazewind volgde hen. Hij volgde hen ook wanneer ze naar de stad terugkeerden. Voortaan behoorde hij aan Ernould de Chaulnes.

Het avontuur verwekte heel wat beroering, vooral wegens het uitzonderlijk gedrag van de hond. De geschiedenis kwam ook koning Karel ter ore. Hij had een voorliefde voor hazewinden en wou het dier, dat zijn meester zoveel trouw had betoond, leren kennen. Ernould de Chaulnes bracht het bij hem en de koning was ten zeerste met de mooie verstandige hond ingenomen. Voortaan vergezelde de hazewind de heer de Chaulnes altijd wanneer deze zijn opwachting maakte bij de vorst.

Toen Ernould op zekere dag samen met de hond de residentie van de koning verliet ontmoette hij een groep hovelingen. Plots begon zijn viervoetige gezel te grommen en sprong dreigend op één van de hovelingen af in wie Ernould verrast zijn vriend Macaire herkende die evenals hij tot de hoogste aristocratische kringen behoorde. Hij moest de hond met geweld tegenhouden. Pas toen de groep hovelingen in het grote portaal verdwenen was kwam hij weer tot bedaren.

Macaire was eigenlijk geen echte vriend van Ernould, doch slechts een wapenmakker. Eens terug in zijn woning dacht de Chaulnes over het eigenaardig gedrag van de hond na. Sombere vermoedens rezen bij hem op, die hij tevergeefs van zich af probeerde te schudden. Hij herinnerde zich hoe tussen Macaire en Aubry de Montdidier de laatste tijd de verhouding verre van vriendschappelijk was. Koning Karel had Montdidier op grond van grote verdiensten een ere-ambt toevertrouwd waarop Macaire reeds lang gehoopt had. De naijver van Macaire ontaardde weldra in vurige haat. Hij uitte zelfs bedreigingen tegen Aubry. Maar dan scheen hij plots tot betere gevoelens te zijn gekomen - of deed tenminste alsof.

Korte tijd nadien ontmoette de Chaulnes met zijn hazewind opnieuw een groep hovelingen in 'Hotel Saint-Paul'. Weer was Macaire erbij. De hond trok zich los en sprong op Macaire toe. Slechts met vereende krachten kon men hem ten slotte in bedwang houden. Voor Ernould stond het nu vast dat het hier geen gril van het uiterst intelligente dier betrof. Aan zijn intiemste vrienden deelde hij zijn vermoeden mee dat Macaire Aubry de Montdidier had omgebracht. Dit kwam de koning ter ore en hij ontbood de Chaulnes op staande voet bij zich. Deze vertelde de koning nu ronduit wat hij wist over de rivaliteit tussen beide edellieden, over de haat van Macaire en de bedreigingen die hij aan het adres van Aubry had geuit. "De hond is waarschijnlijk getuige geweest van de misdaad in het bos van Bondy", zei hij. "Hij heeft bij het graf van zijn meester gewaakt en kwam dan af en toe naar Parijs gelopen om voedsel en hulp te zoeken."

"Roep Macaire samen met de andere hovelingen bij mij," beval de koning.

De groep had nauwelijks de kamer betreden of de hazewind wierp zich reeds op Macaire die zich nochtans in niets onderscheidde van de andere edellieden. Men bracht de hond tot bedaren en de koning beschuldigde Macaire openlijk van moord op Aubry de Montdidier. De beklaagde loochende echter hardnekkig en herhaalde steeds weer dat hij onschuldig was. De vorst hechtte echter geen geloof aan zijn verklaringen en besloot, zoals dat te dien tijde gebruikelijk was, zijn toevlucht te nemen tot een godsoordeel.

Nog nooit was het voorgekomen dat een edelman tegen een hazewind in het strijdperk trad. Het dier beschikte alleen over zijn spieren en zijn tanden om zich te verdedigen. Een wapen door mensen vervaardigd, kon hij niet hanteren. Men kon hem zelfs geen panser aantrekken want dit zou hem tot onbeweeglijkheid hebben gedoemd. Het stond dus weerloos tegenover Macaire en daarom beval de vorst dat Macaire slechts met een stok gewapend en zonder harnas de strijd mocht aanbinden tegen de hazewind. Men plaatste ook een open vat in de arena waarin de hond een onderkomen kon zoeken indien hij dat wou.

Op het eiland van 'Notre Dame' werd de kampplaats ingericht. Men sloot ze af met een hoge omheining en timmerde loges en tribunes voor de toeschouwers. Stipt op het voorziene uur nam de koning met zijn gevolg plaats in de ereloge.

Trompetgeschal kondigde de aanvang van het godsoordeel aan. Herauten brachten het publiek met luide stem op de hoogte van de spelregels. De bloedverwanten van de tegenstrevers moesten het terrein verlaten - dit om de strijdenden niet in gunstige of ongunstige zin te beinvloeden. Het tweede voorschrift luidde dat tijdens de hele duur van het gevecht een volkomen stilzwijgen moest in acht genomen worden. Ten derde was het aan iedereen verboden aan een der beide partijen ook maar de geringste hulp te verlenen. Overtredingen zouden ten strengste worden gestraft, ja zelfs met de dood, indien deze hulp de nederlaag van de andere partij voor gevolg had.

Macaire en de hazewind werden in de arena gebracht en daar aan hun lot overgelaten. De hazewind leek aanvankelijk wat van streek. Het ongewoon decor, die stilzwijgende, onbeweeglijke massa toeschouwers en de enge ruimte waarin hij gevangen zat, irriteerden hem. Maar dat duurde slechts enkele seconden. Dan zag hij Macaire; alleen nog Macaire. Hij gromde, richtte zich hoog op, gereed voor de sprong.

De voorstelling was begonnen! Macaire rende vooruit, zwaaide zijn stok en liet hem uit volle kracht op de kop van het dier neersuizen. De hazewind sprong echter bliksemsnel achteruit en botste tegen de afsluiting. De stok was rakelings langs hem heen gegaan. Met een lenige beweging week hij uit en probeerde Macaire van terzijde te bespringen. Deze draaide zich echter even vlug om en sloeg weer toe, maar het dier wist handig te ontkomen. De kampers tolden rond en wentelden als in een maalstroom om elkaar te kunnen treffen. De hazewind poogde de stok uit de gevreesde hand te rukken maar slaagde er niet in. Hij sprong steeds hoger en vlugger. De edelman zwaaide de stok als een degen in het rond, altijd maar sneller. In het vuur van de strijd stootten beide tegen het vat dat daardoor enkele meters verder rolde. De hond schonk er geen aandacht aan en probeerde geen enkele maal zich daarin te verschuilen. Macaire's gejaagde bewegingen verrieden nu reeds meer onrust dan toorn. Tussen het schelle geblaf van zijn tegenstander hoorde men hem zwaar hijgen. Plots bleven beiden onbeweeglijk tegenover elkaar staan - als standbeelden. Dan sprong de hond razend snel op Macaire toe, ontweek nog juist de neersuizende stok, greep zijn tegenstrever bij de gordel en groef er zijn tanden in. De akelige angstkreet van de man verscheurde de stilte: "erbarmen".

De stok viel Macaire uit de hand. Het bloed doorweekte zijn kleren. De wachters betraden de arena en rukten met inspanning van al hun krachten het woedende dier van zijn prooi los. Ingevolge het hevig bloedverlies verzwakte Macaire zienderogen. Er was geen sprake van dat hij na de gebruikelijke onderbreking de strijd weer zou kunnen aanbinden.

Men droeg hem weg. Diep onder de indruk bekende hij dat hij inderdaad Aubry de Montdidier vermoord had. Korte tijd nadien boette hij, volgens de wetten van die tijd, zijn misdaad met de galg.

Gerard Gailly
uit "Alsace illustrée"
Mühlhausen
overgenomen door
Katholieke Digest

HUMOR

Hij: "Waarom staat die spreeuw nu op de solistenplaats? "
Zij: "Sst.'t Is een gedresseerde spreeuw. Ze moet Callas vervangen die weer kwaad is.

.....

Een nederlander is bij Vlaamse vrienden op bezoek. De avond voor zijn vertrek wordt een feestje gegeven, gezellig en plezierig en er worden moppen getapt. Jaapie, vraagt men de nederlander, kent ge dit raatseltje:'Het hangt aan de muur en het blaft?'

- Ik weet het niet, zegt Jaap.

- Een blaffetuur!

De volgende dag, terug in Nederland, ontmoet Jaap een vriend:
- Zeg Kees, ik ken een fijne. Het hangt aan de muur en het blaft. Wat is het?
- Weet ik veel, Jaap.
- Een rolluik, man!

F.H.

.....

Hoekje voor de scheikundigen. Analyse van het element vrouw.

Naam van het element: vrouw.
Symbool: Vr. (ook ♀)
Gemiddeld atoomgewicht: 60 k_B.
Voorkomen: in vrije toestand altijd geraffineerd.
Fysische eigenschappen: - komt zonder aanleiding tot koken.
- bevriest op ongelegen momenten.
- smelt gemakkelijk bij gedempt licht.
Chemische eigenschappen: - grote affiniteit t.o.v. goud, zilver, platina, edelstenen en nylon.
- reageert heftig als het alleen gelaten wordt.
Identiteitsreactie: wordt groen en geel indien het naast een knapper element geplaatst wordt.
Gebruik:-dekoratief.
- nuttig als katalisator.
Waarschuwing bij technische toepassing:
- in onervaren handen uiterst explosief.
- aanschaffing en instandhouding, uiterst moeilijk.

L.F.

wat gebeurde

2 en 3 november 1968: WAFELENBAK.

De wafelenbak bracht ons ruim 18.000,- fr op.

Voor het wellukken van deze aktiviteit danken we al onze leden die zich inspanden om wafels te verkopen, inzonderheid degenen die verkochten "om te meest"!

Onze bizondere dank gaat naar het bakkers- en uitvoerdersteam die instonden voor het fabrikeren, inpakken en uitvoeren van de lekkere Van Lierde's-wafels. Vergeten we ook hen niet die de administratie in handen hadden en zij die voor de afwas zorgden.
Dank aan allen!!!

Zulk een verwezenlijking brengt niet alleen zaad in't bakje maar demonstreert ontegensprekelijk hoeveel edelmoedigheid er in ons midden nog te vinden is, en dat stemt ons nog meer blij dan de centen, hoezeer we ze ook nodig hebben.....maar zonder deze edelmoedigheid waren er ook geen centen geweest.

11 november 1968: 48e VERJAARDAGVIERING VAN DE STICHTING NATIONALE FEESTDAG.

Deze dag vieren vele tradities hoogtij:

Te 8 uur werd in de H.Kruiskerk te Oude-God een Eucharistieviering gehouden ter intentie van onze overleden stichters, leden en ereleden. Onze leden, klein en groot, en deze van de Kath.Meisjesturnkring, waren zoals steeds zeer talrijk opgekomen. E.H.Lauwers, directeur van de Handelsschool St.Aloysius celebreerde en onze E.H.Proost nam de taak van lektor waar.

Na de H.Mis zaten ruim 200 leden rond de koffietafel. Bereidwillige medewerkers en lieve medewerksters hadden gezorgd voor een smakelijk "tafeltje dek je" en een gezonde appetijt was zichtbaar van de partij. We zeggen hartelijk merçi aan onze ontbijt-bereidende feeën en kabouters. En voor het jolijt dat we beleven aan etende jongensmonden is geen woord gevonden om het weer te geven.

Tijdens de STATUTAIRE VERGADERING die na het ontbijt plaatsvond werden de Heren Frans Bruynseels en Jean Janssens met éénparigheid van stemmen tot beheerder aangesteld. De toewijding van deze heren is ons voldoende bekend om een waarborg te zijn voor een vruchtbare aktiviteit ten bate van onze vereniging. We hopen dat hun medewerking wijdere horizonten voor dé toekomst zal openen.

Door éénparigheid van stemmen werd dhr.Albert Geeraerts door zijn medeturners als raadslid afgevaardigd in het Technisch Comité. Albert die steeds een toonbeeld van sociëtair is en als turner door elkeen geacht,zal in ons T.C. niet misstaan, en we zijn ervan overtuigd dat hij door raad en daad zal meewroeten opdat zijn afdeling steeds hogere toppen mag scheren.

Het werd de hoogste tijd om op te stappen naar de verzamelplaats voor deelneming aan de Gemeenteplijkse plechtigheden ter herdenking van de 50e verjaardag van de WAPENSTILSTAND.

We hadden de spijtige pretentie van te laat te komen....we lieten alleman op ons wachten, magistraat, Belgisch Leger, Politiemacht en Gendarmerie incluis! Toch was het de moeite waard op ons te wachten, want onze Trompettersfanfare heeft de eer moeten redden, of de 50e verjaardag van de Wapenstilstand nad zonder één noot muziek verlopen. We hebben het nog nooit zo spijtig gevonden dat we niet in staat zijn het Vaderlands Lied te spelen, want dat de Burgemeester - die toch één van ons is - in verlegenheid werd gebracht konden we niet goed kroppen.

Fier als pauwen hebben onze muzikanten de 'parade' begeleid!

Na de plechtigheden op het kerkhof te Oude-God zijn we zoals steeds een piëteitvol bezoek gaan brengen aan de graven van onze eerste voorzitter en eerste turnleider en aan het graf van E.H.Verhoeven, en hebben alzo tevens de gedachtenis hoog/gehouden van hen die zoveel voor ons deden.

Te 15 uur begon onze JEUGDNAMIDDAG. Onze jonge mannen mochten hun zusjes en broertjes meebrengen en zo zaten we met 'n 400-koppig gezelschap in de turnzaal.

Het Smalfilmstudio bracht ons een verzorgd programma en draaide voor ons jong volkje de spannende film IVANHOE.

We hoeven u wellicht niet te vertellen hoe de goeden werden toegejuicht en de slechten uitgejouwd en u kan zich ook best voorstellen hoe er van deze vertoning werd genoten!

De beloningen voor de beste wafelverkopers werden uitgereikt, tot slot van deze heerlijke jeugdnamiddag, en het was wederom onze jonge muzikant Van de Laer die met de eerste prijs huiswaarts trok.

16 november 1968: VERJARINGSSOUPER.

In de gezellig versierde Familiazaal ging ons verjaringssouper door voor 200 disgenoten.

Het feestmaal werd voorgezeten door onze zeer geachte Heer Burgemeester, medestichter van de vereniging, die plaats nam tussen onze zeer geliefde Gouwproost en onze zeer geachte heer Gouwvoorzitter die door zijn Dame was vergezeld.

Hadden ons nog de eer van hun tegenwoordigheid voorbehouden:

Zeereerwaarde Heer Pastoor Van Put van de St.Lodewijksparochie, Zeereerwaarde Heer Directeur Lauwers van de St.Aloysius Handelsschool, E.H.Pil en de E.Heren Proosten van beide turnkringen;

de voorzitter van de plaatselijke C.V.P.afdeling dhr.Van Bladel met zijn Dame, de heren Gemeenteraadsleden Amssoms, Salu en Lernout en hun Dames;

de gewezen directeur van de Guido Gezelleschool dhr. Sestig en dhr.Romain Frans, dagbladreporter.

dhr.André Laenen van het Familiacomité en zijn Dame;

dhr. Marcel Van Lierde, voorzitter - en de heren Peeters en Van den Bossche, bestuursleden van "Streven", met hun Dame;

vele ereleden en ouders van onze jongere leden;

Dames bestuursleden van de Kath.Meisjesturnkring en hun wederhelften, met aan hun hoofd hun geachte voorzitster Mevrouw Seghers;

onze voltallige beheerraad met onze achtbare heer Erevoorzitter.

Alhoewel appetijt op het menu verkeerd was geschreven was hij tijdens het souper helemaal niet zoek, want elkeen liet het zich goed smaken.

Meesterkok De Ridder had zijn beste beentje voorgezet en heeft ons op een heerlijk menu vergast dat 'Nec plus ultra' was, en voor hen die het zouden vergeten hebben laten we het hier nog eens volgen: (misschien kan het dienen voor uw kerstfeest ! ?)

M E N U

Minestrone-soep

Normandische Tong

Gesinaasappelde Kip

Ijs Mommerency

We danken meesterkok De Ridder en zijn helper voor de heerlijke spijzen. We danken de juffrouwen die ons zo bereidwillig bedienden en allen die 's anderdaags zorgden voor opkuis en afwas en die van een corvé een plezante tijd maakten. Merçi ook aan de medewerkers die de feestzaal zo heerlijk schikten en aan bloemist Vekemans van de Edegemsestraat die voor het prachtig bloemstuk zorgde.

Het dans- en amuzementsorkest MARTIN MARTINS bezorgden ons een schitterende avond met hun meeslepende muziek, en dat de dansvloer gevuld bleef tot de laatste minuut pleit ontegensprekelijk in hun voordeel. We hebben dit orkest dan ook vastgelegd voor ons souper van volgend jaar.

We hadden onze quiz op de grote scène voorzien wat niet kon omdat het verhoog voor de muzikanten - zeer gelukkig hiervoor - vóór het toneel was geplaatst. Hierdoor was de quiz moeilijk te volgen door de aanwezigen en ging eer storen dan vermaken. Dit belette nochtans niet dat de quiz op zich een zeer boeiend verloop kende.

Beheerder Jean Janssens presideerde de jury en was bijgestaan door onze gewezen veteraan Flor van San en de onderchef van de trompettersfanfare Aloïs Peeters.

Na het beantwoorden van de tien vragen kregen we volgende uitslag: Frans Verelst 7 punten, Jean Liekens 10 punten, Michel Van Leekwijck 3 punten, Luc Fransen 4 punten, Frans Helsen 7 punten, Paul Asman 8 punten en Jan Schrey 4 punten. HH.Liekens, Asman, Helsen en Verelst gaan naar de 1/2 finale.

Vermelden we nog dat de heer voorzitter een pittige rede hield en de toehoorders aan z'n lippen hingen; en dat twee leden werden vereremerkt: onze turner Karel Van Damme die uit de handen van de Gouwvoorzitter het Gulden Plaket van de Federatie ontving en door de heer Burgemeester het ereteken van 10 jaar lidmaatschap bij D.V. werd opgespeld; en Frans Verelst die door onze Gouwvoorzitter het zilveren ereteken van de Federatie werd opgespeld.

Hartelijk proficiat aan deze twee verdienstelijke turners.

De heer Burgemeester had nog een gemoedelijk dankwoord over voor ons en voor de Meisjesturnkring waarvoor we hem zeer hartelijk dankbaar zijn.

De danspartij verliep in een optimale stemming en in de vroege uurtjes moest worden afscheid genomen van een avond om nooit te vergeten.

TURNERS-HOEKJE

Het lijkt ons nuttig de voordelen van de gymnastiek te vergelijken met de sport, en hiervoor een competentie op gebied van de lichamelijke ontwikkeling aan het woord te laten, namelijk Professor Bottu, door enkele passages te citeren uit zijn zeer leerzaam boek:" Scandinavisch-dynamische Gymnastiekmetnode."

Wij citeren:

Met het oog op de rijke variëteit van haar middelen, kunnen wij beweren dat de gymnastiek door iedereen bij elke periode van de groei kan worden beoefend. Dit laat een oordeelkundige aanpassing der aangewende middelen aan het constitutieniveau van het kind en de adolescent toe.

De Gymnastiek streeft zeer nauwkeurige doelstellingen na en de bekomen effecten zijn volledig. Dit gebeurt door het uitvoeren van bewegingen met een optmale amplitude (amplitude:uiterste punten van de slingerwijdte) volgens een programma dat beschikt over een uitgebreide en gevarieerde gamma van rationele oefeningen, wat grote mogelijkheden tot gestadig voortgaande ontwikkeling biedt.

De schadelijke invloed op de groei van het kunstmatig midden, waarin het kind en de adolescent leven, wordt door de practijk van de gymnastiek prachtig gecompenseerd.

Ook de volwassene, die door zijn beroep verplicht wordt een zittend en ongezond leven te leiden, geniet volop van de compensatie die de gymnastiekoefening hem biedt.

De gymnastiek laat toe de zwakke punten van de leerlingen te ontdekken en eraan te verhelpen. Door de talrijke rationele middelen waarover zij beschikt, bestrijdt de gymnastiek, door compensatie, de negatieve gevolgen van een vroegtijdige sportbeoefening. Zij verbetert eveneens de asymmetrie en de misvormingen die er het gevolg van zijn. Zij maakt het zelfs mogelijk bepaalde fysische hoofdeigenschappen, die in het gedrang werden gebracht of verloren gingen, door het uitsluitend beoefenen van de sport, te herwinnen. Voor diegenen die minder aanleg hebben, betekent de regelmatige beoefening van de rationele gymnastiek een aanvulling, door het ontwikkelen van verscheidene specifieke coördinaties.

HOOFDEIGENSCHAPPEN DOOR DE GYMNASTIEK ONTWIKKELD, BASIS VAN DE SPORTBEOEFENING .

Bij de realisatie van haar essentiële doelstellingen beantwoordt de dynamische gymnastiek volledig aan de eisen van een pre-sportieve vorming. Zij verzekert inderdaad een ontwikkeling en een verfijning van de fundamentele kwaliteiten die vereist zijn tot een efficiënte sportbeoefening.

Een gebrek aan beweeglijkheid is de grootste hinder bij de sportprestatie. Een te grote weerstand, te wijten aan een overdreven spiertonus van de buigers (spierspanning), is nadelig voor de snelheid en de intensiteit bij de contractie van de antagonisten (strekkers). De lenigheid daarentegen is gunstig tot het verwerven van de sporttechnieken, die de prestatie vergemakkelijken.

De spierkracht, die een belangrijke eigenschap is, heeft een groot aandeel bij het verwezenlijken van de sportprestatie. Zonder toename van spierkracht is het onmogelijk een bepaald punt in de prestatieschaal te overschrijden. Door de spierkracht te vermeerderen, verhoogt de atleet gevoelig zijn prestatiemogelijkheden, voor om het even welke sportieve specialiteit hij gekozen heeft. Immers, de beste techniek heeft haar begrenzing.

De dynamische gymnastiek doseert oordeelkundig de oefeningen die lenigheid en kracht bijbrengen en onderhouden. Deze laatste essentiële eigenschappen vullen elkaar prachtig aan.

We komen in volgend nummer op dit zeer interessant onderwerp terug.

K. Schroyens.

G A L A F E E S T 6 9

Laat ons het even hebben over ons jongste galafeest in maart '68. Weet ge nog welke lovende kritieken wij hierover mochten lezen in de plaatselijke bladen ? En de toeschouwers vonden het stuk voor stuk prachtnummers. De beste vertoning van Dougd en Volharding sinds jaren!

Wij waren fier en namen het vaste voornemen in deze richting verder te werken. Nu, eind '68 is het zover. De voorbereidingen voor het volgend galafeest zijn al aan de gang.

Tijdens de vergadering van het technisch comité op 8 december, hebben de leiders hun voorstellen gedaan, de raadsleden hebben ook hun woordje geplaatst.

We gaan dus wederom een eerste gedeelte brengen, vóór de pauze, met diverse min of meer turnnummers, waaraan iedereen zal kunnen deelnemen. Na de pauze komen dan de superelementen in aktie, met show, ballet, black light en waarschijnlijk zelfs een sensationeel nieuw nummer, nog nooit opgevoerd , gesproten uit het brein van Karel Van Damme.

Dus jongens, ge voelt het al aankomen. Er is weer werk op de winkel ! En we mogen ons niet laten kennen. Dus laat ons ons nog eens allemaal volledig inzetten, opdat het sukses van dit feest nog groter zou kunnen worden dan het vorige.

De intense trainingen beginnen van Nieuwjaar af. Iedereen moet er zijn of een heel nummer kan mislukken. Laat dit feest ons Nieuwjaarsgeschenk worden, aangeboden aan onze voorzitter !

J.Schrey
Sekretaris T.C.

BIJDRAGE

Indien U uw bijdrage nog niet hebt geregeld, mogen we u dan verzoeken het zo spoedig mogelijk te doen? Ten allerlaatste op 31 december a.s.? Wijzelf moeten vóór 10 januari 1969 de verzekeringspremie betalen aan de federatie en hoe kunnen we dat als we van u nog niet mochten vernemen voor welke dagvergoeding,bij eventueel ongeval,u zich wenst te verzekeren!

Zijn er omstandigheden dat u momenteel niet tot hier komen kunt en de afdelingsvader niet kunt bereiken, verwittig ons dat op een of ander manier, maar wie op 31 december 1968 niets van zich liet horen, komt niet op de ledenlijst die we aan de verzekering doorgeven.

De mannen die denken "och, het zal wel in orde komen" worden goed op het hart gedrukt dat ZIJZELF verantwoordelijk zijn voor hun nalatigheid met alle mogelijke gevolgen.

Art.12 van de statuten bepaalt dat de beheerraad elk jaar het bedrag van de bijdrage bepaalt. Dit gebeurt bij het begin van elk turnjaar. Het werd u medegedeeld in 'De Heraut' 1968-69 n° 1 blz.11.

Art.12 van de wet op de V.Z.W.D. van 27 juni 1921 luidt .....Elk lid, dat de door hem verschuldigde bijdragen niet betaalt, wordt geacht ontslag te nemen. .....

Achterblijvers, a.u.b.....Jan Schrey verwacht u!

LACH JE NOG EENS MEE?

In Londen vertelt men het volgende: een elektronisch brein moest de passage uit de bijbel: "De geest (in het Engels: spirit, wat ook betekent 'geestrijke drank') is gewillig, maar het vlees is zwak" in het Russisch vertalen.

Terug in het Engels vertaald luidde de zin: "De whisky is uitstekend maar het vlees is slecht geworden. "

.....

Mieke, vier jaar, ziet hoe een lijkstoet gevormd wordt voor het huis van de overledene.

"O, mooke, kijk eens wat een mooie wagen."

"Ja, liefje."

"En al die mensen die aanschuiven om er in te mogen."

.....

"Toen ik onlangs in Amsterdam was, heb ik daar een prachtige Rubens gekocht voor twee miljoen", pocht Jansen.

"Dat moet iets bijzonders zijn", zegt Peeters, "is het een kamionet of een personenwagen?"

.....

In een dorp bij Marseille was een oude, algemeen geliefde onderwijzer gestorven. In de plaatselijke krant eindigde het In Memoriam met de volgende zin: "Een goed hart en twee nimmer-moede handen hebben opgehouden te slaan".

.....

Bij de buren was er een kindje geboren en Frits het 't mogen zien.

's Avonds besloot hij te bidden, of hij óók een klein broertje kreeg. En zo eindigde hij zijn gebed: "En lieve Heer, als u geen klein broertje meer hebt, is 'n klein wit geitje ook goed."

.....

Onderwijzer: Wie was Colombus?

Jantje: een vogel, meester.

Onderwijzer: hoe komt je dàar bij?

Jantje: Maar dat vond ik gemakkelijk. Ik heb eens horen spreken van het ei van Colombus.

BRIEVENBUS

Na de statutaire vergadering van 11-11-68 werden een paar vragen gesteld en ontvingen we een per brief. Omdat ze van algemeen belang zijn antwoorden we onder deze rubriek.

J.D.V. wil weten waarom het bestuur de leden niet aanzet om 'deelgenoot' te worden.

Antwoord: Strookt niet met de reglementen. Immers, de laatste alinea van art.8a van de statuten zegt: 'Deelgenootschap kan niemand worden opgelegd en slechts verkregen worden na uitdrukkelijke wens van het aangesloten lid.

R.D.S. en een paar anderen begrijpen niet waarom ze niet konden stemmen als deelgenoot.

Antwoord: Tijdens een statutaire vergadering hebben de deelgenoten beslist (en een algemene vergadering van de deelgenoten is de opperste macht in de vereniging) dat deelgenoten die twee achtereenvolgende vergaderingen afwezig en niet vertegenwoordigd door een andere deelgenoot waren, aan de volgende vergadering van deelgenoten moesten worden voorgesteld om te worden geschrapt van de ledenlijst. Tot nog toe werd geen enkel lid die op deze - 3e - vergadering wel tegenwoordig was geschrapt. In de andere gevallen..... betekent dit dat deze geschrapte leden minstens 3 maal niet aanwezig en niet vertegenwoordigd waren.

De beheerraad staat ter zake machteloos. Het zijn de leden die hun medeleden ontslaan. Het enige wat we kunnen aanraden is:terug uw aanvraag om deelgenoot te worden indienen bij de beheerraad; dan kan de beheerraad art.7 toepassen en u terug als deelgenoot opnemen.

F.J. betwijfelt de wettigheid van de kiezing tot beheerder van iemand die geen deelgenoot is, zoals het geval zich voordeed voor HH.J.Janssens en Fr. Bruynseels.

Antwoord: Uit art.14a van de statuten lichtten we volgende zinsneden: De beheerraad zoekt voor een vakant mandaat een kandidaat die aan de goedkeuring van de Algemene Vergadering wordt onderworpen op de eerstvolgende statutaire vergadering. Tot deze goedkeuring woont de nieuwe kandidaat de beheerraadsvergaderingen bij met raadgevende stem.

.....Zijn lidmaatschap....begint bij de aanvang van zijn interim, en zijn deelgenootschap bij zijn kiezing tot beheerder.

De kandidaturen waren vakant bij beslissing van de Algemene Vergadering van de deelgenoten van maart 1.1. Art.14 voorziet een maximum van zeven leden. Tot nog toe bestond de beheerraad uit vier leden. Toevoeging van deze twee leden is wettelijk gerechtvaardigd en de deelgenoten gingen dus deze rechtsgeldigheid niet te buiten. De kiezing zelf verliep volgens de statuten. Er blijft nog mogelijkheid nog één beheerder bij te voegen, wat volgens de noodwendigheid tijdig zal gebeuren. Er is geen enkele bepaling die ons daartoe kan verplichten, immers, art.14 eist slechts een minimum van drie leden.

E.D.T. vraagt hoe we kunnen bewijzen dat iemand deelgenoot is.
Het kortste antwoord zou zijn: gaat u naar de griffie van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen en men zal u de lijst van deelgenoten voorleggen. Elk jaar moeten we op deze gerechtelijke instantie elke verandering aan de ledenlijst neerleggen: schrappingen, nieuwe leden, zelfs adresveranderingen. Van deze veranderingen moeten we de schriftelijke bewijsstukken zorgvuldig bewaren en voorleggen bij elk gewettigd verzoek. Ze worden ook opgenomen in het proces-verbaal van de beheerraadsvergadering waarop deze veranderingen tot nazicht en goedkeuring werden behandeld. Zoals u ziet wordt het deelgenootschap zeer ernstig genomen.

J.D.S. vraagt de mogelijkheid te onderzoeken de statutaire vergadering van 11-11- naar een andere datum te verschuiven, omdat er dan wat meer tijd zou zijn om een punt ernstig te behandelen. We moeten immers op 11-11 deelnemen aan de Vaderlandse plechtigheden.
Antwoord: Hierover kan ALLEEN de algemene vergadering van de deelgenoten beslissen. De beheerraad is tot deze verandering niet gemachtigd te beslissen. We zullen dit punt voorleggen op de statutaire vergadering van 9 maart 1969.

"Het muzikantje" verstaat niet dat we de consecratie nog willen storen met het blazen van het "Te Velde". De nieuwe Eucharistievieringduldt deze storing niet.
Antwoord: Ter zake zijn er nog andere visies. We menen dat het niet adequaat is een traditie zo maar af te schaffen. Aanpassing is zeker gewenst. Willen we dit punt maar overlaten aan de beslissing van de Proost?

.....

Het is zeer lang geleden dat we nog zoveel vragen hebben moeten beantwoorden in ons Kringblad. Het doet ons plezier vragen te krijgen die nu eens niet egocentrisch klinken maar iedereen kunnen aanbelangen. We zullen ons best doen op zulke vragen zo objektief mogelijk antwoord te geven.

De verschillende vragen over het deelgenootschap wijzen op een groeiende interesse. Moesten de statuten beter zijn gekend, of wat méér geraadpleegd, moesten verschillende vragen niet worden gesteld.

Weerom de vraag dan: heeft u een statutenboekje....hebt u het misschien verloren.....

Waarom vraagt u er dan geen?

BERICHTJES

We ontvingen van de Heer De Jaeck een nieuwe stok voor onze Tamboer-Major. We bewonderen de sociale gevoelens van de Heer De Jaeck reeds lang, en het is verre van de eerste maal dat hij ons ter wille is. We zeggen dan ook hartelijk dank voor deze blijk van genegenheid en hopen ooit eens in de gelegenheid te zijn openlijk onze waardering te betonen aan de stichter en beheerder,in de volste betekenis, van Lustrerie Massive. Wellicht is er ooit eens een inhuldiging waarbij een Trompettersfanfare niet zou misstaan?

.....

Op 14 december 1968 werden de nieuwe lokalen van het Parochiecentrum St.Lode (meestal jeugdlokalen) ingezegend door Mgr.Raes.

In geen enkele parochie van Mortsel werd zo aan de jeugd gedacht als in St.Lode: bewijze daarvan deze vele, degelijke, aan de noodwendigheden aangepaste ruimten. Proficiat St.Lode!!! Hierdoor kwam ook de turnzaal méér vrij- omdat er een nieuw lokaal voor Judo werd voorzien- en konden we starten met een afdeling Pupillen en onze Blij-Fit-Club.

Bij de inhuldiging was Deugd en Volharding vertegenwoordigd door ondervoorzitter Jos De Smet en beheerder Frans Bruynseels.

.....

De Sportraad voor Vlaanderen hield op 14 december 1968 in het paleis voor kongressen te Brussel een ontmoetings- en studiedag, met als thema: "sport, lichamelijke opvoeding en openluchtleven in Vlaanderen in het kader van de kultuurautonomie".

Tot slot van de dag bracht dhr.Minister van de Nederlandse Kultuur een referaat over: "De plaats van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtleven in de kultuurpolitiek voor Vlaanderen.

Wij waren er niet. We moesten inschrijven vóór 15 november en kregen de uitnodiging eerst op 6 december!

.....

Het muziekcomité stelt voor (voorstel van dhr.Albert Timmermans) een tentoonstelling te houden over Deugd en Volharding. Dit voorstel onderlijnt een plan dat we reeds hebben, maar dan ter gelegenheid van ons 50-jarig bestaan.

Wilt onze chef-tamboer zijn voorstel tot dán in beraad houden zullen we hem in 1970 broodnodig hebben.

.....

ONZE TURNERS - niet de leiders - WORDEN VERZOCHT ZEER DRINGEND DE

BLAUWE BROEK VAN HUN UITGANGSUNIFORM IN TE LEVEREN. ZE MOGEN HET DOEN OFWEL BIJ MEVROUW MOENS, SINGEL 60, OFWEL IN DE TURNZAAL TIJDENS DE OEFENSTONDEN. WILLEN DE HEREN TURNERS NIET VERGETEN AAN DEZE BROEK EEN KAARTJE MET HUN NAAM TE BEVESTIGEN. DRINGEND A.U.B., WAARVOOR ONZE DANK BIJ VOORBAAT.

.....

De aanstelling tot beheerder van de H.H.Frans Bruynseels en Jean Janssens en de samenstelling van onze beheerraad na toevoeging van deze twee beheerders, verscheen in het Belgisch Staatsblad van 5 december 1968, blz. 3016 - N. 6504.

.....

Op 27 december 1968 zal dhr.Jan Hoes de verschillende partituren van de march die door Mr.J.B.Van der Heyden werd gecomponeerd ter gelegenheid van de viering van het 75-jarig jubileum van de K.K.Antw.Turngouw, op band worden opgenomen, om te worden verzonden naar de verschillende fanfares van de Gouw, wat het aanleren zal bevorderen.

Genegen dank, beste Jan!

Ereleden

Omwille van verschillende omstandigheden is het aantal ereleden fel geslonken, en bijgevolg ook hun financiële hulp. Die hulp hebben we nochtans dringend en broodnodig van doen!

Onze nieuwe beheerder, dhr.Jean Janssens, die deze aangelegenheid onder zijn bevoegdheid heeft, verzoekt de leden met aandrang de vereniging te willen helpen door het aanwerven van nieuwe **ereleden**.

Bij een vorige ereledenslag waren het onze leden die de meeste ereleden noteerden. We zijn ervan overtuigd dat onze leden zich weerom voor de wagen spannen zullen en misschien al de komende feestdagen willen benutten om ereleden aan te werven en hiervoor al hun overredingskracht zullen gebruiken.

Om zoals vroeger een arabeske van verscheidene bijdragen te vermijden, maar integendeel een éénheid te bekomen, worden de bijdrage van de ereleden in vier verschillende categorieën ingedeeld.

Te uwer attentie laten we ze hier volgen:

Seizoen 1968-69, jaarlijkse bijdrage:

Sympathisant: 100 fr Steunend lid: 250 fr

Beschermend lid: 500 fr Weldoener: 1000 fr.

De leden kunnen inschrijvingskaarten bekomen bij alle beheerders, hetzij tijdens hun oefenstonden, hetzij bij de beheerders tehuis.

Leden we vragen het u , we bezweren u : HELPT UW VERENIGING! BEZORGT ONS ERELEDEN!!!

BLIJF FIT!

Op 5 november j.l. startte de Blijf-Fit-Club in het Parochiecentrum St.Lode en kende vanaf de eerste oefenstond succes. Er zijn reeds 21 deelnemers genoteerd.

Deze oefenstonden voor mensen op rijpere leeftijd hebben plaats elke dinsdag van 20.30 uur tot 21.30 uur. Elkeen is welkom en de inschrijving gebeurt op de oefenstond.

Wilt u de Blijf-Fit-Club propageren?
En wellicht heeft de een of andere van onze vroegere veteranen goesting om zich bij de Blijf-Fit-ters in te burgeren?

De bijdrage wordt aangepast aan de noodwendigheden, want bij deze Club moeten de inkomsten de uitgaven volledig dekken. Immers, de huur van de zaal beloopt voor hen merkelijk hoger dan voor de jeugdafdelingen, en inkomsten van bijkomende aktiviteiten zijn hier niet omdat de leden niet worden lastig gevallen met bijkomende noodzakelijkheden voor een gewoon kringleven, kaarten verkoop, wafelenbak, e.d.m.

De bijdrage beloopt momenteel 50 fr per maand.

We wensen de Blijf-Fit-Club veel succes en een grote bloei, en hopen dat ze de stuwkracht zal geven tot het oprichten in onze Gemeente van oefenstonden in nog andere wijken.

MUZIKANTENHOEKJE

Beste vrienden Muzikanten,

Ik neem de gelegenheid te baat om u mijn beste wensen aan te bieden ter gelegenheid van de eindejaarsfeesten. Aan u allen en aan uw familie een zalig Kerstfeest en een voorspoedig Nieuwjaar in de allerbeste gezondheid.

Die allerbeste gezondheid hebt ge zeker nodig, en wat vrolijkheid van gemoed natuurlijk ook, om regelmatig op de repetities en op al onze andere aktiviteiten op post te zijn.

Ik zeg u allemaal merçi voor de deugd die ik aan ulie heb mogen beleven tijdens 1968 - er waren natuurlijk af en toe wat slechtere momenten, maar de deugd doet het slechte gauw vergeten - en dank u nog ne keer in't bijzonder uit gans mijn hart voor die schone uren die gijlie mij en mijn vrouw hebt geschonken bij de viering van mijn 50-jarig ambtsjubileum. Nog ne keer merçi!

Ik hoop dat we in 1969 in de beste verstandhouding kunnen voorttrumboeren - en natuurlijk ook voorttrompetten - om altijd maar beter en beter te worden .....want er valt nog veel te doen!

Ik heb hier mijn artikeltje uit het Kerstnummer 1968 onder ogen en dan moet ik toch vaststellen dat het verzoek dat ik toen deed nog niet werd ingewilligd en zeker niet verwezenlijkt: bij ons optreden wat meer SHOW geven,wat FIERDER STAPPEN, enz. En zegt nu niet dat ge moeilijk kunt luiden en in de processie gaan tegelijkertijd, want flinke muziek maken en fier stappen in een mooie formatie is wat anders en hoort bijeen! Als we bij onze muziek, die toch geappreciëerd wordt, nog eens wilden zorgen dat we een groep waren waar men kan naar kijken om't plezier van't kijken....de mensen zouden ons eens zo geren zien!.....Daar zouden we dan toch eens moeten aan denken, vindt gijlie ook niet?

In 1969 staan ons weer verschillende verwezenlijkingen te wachten.

We hebben daar b.v. op 18 mei: HUP 75 ROND = dat is de naam voor de viering van het 75-jarig bestaan van de Kath.Antwerpse Turngouw.

Het is niet alleen een eer voor onze erechef Mr.Van der Heyden, die gevraagd werd een herdenkingsmarsj voor dit jubileum te componeren, maar ook voor ons die de animators en de 'trekpeerden' zullen moeten zijn om dit nummer tot een goed eind te brengen. Deze marsj moet, samen met ons, uitgevoerd worden door de verschillende trompettersfanfares van de Gouw. En omdat ze't goed zouden kunnen aanleren worden de verschillende partijen op band gezet. Wij zullen ze spelen en dhr.Jan Hoes, zoon van onze medewerker Albert Hoes, die ge allemaal kent, zal de opname doen op 27 december a.s. Die dag is zeker alleman op post!

Nu moeten we niet denken dat we die dag zo wat de 'eregasten' gaan zijn; dat men gaat zeggen "allemaal op zij want de fanfares zijn daar!" Deze Hup 75 Rond-marsj zal één van de vele nummers zijn die worden uit- en opgevoerd om dit jubelfeest tot een prachtig en machtig geheel te maken.

Hoe we in het Sportpaleis moeten verschijnen, waar we moeten zitten, enz. daar weten we nog niets van. Feit is zeker: we zullen maar alléén deze gelegenheidsmarsj moeten uitvoeren. En als we dat prachtig voor mekaar brengen hebben we een flinke steen bijgebracht tot wellukken van de feestnamiddag, want dan hebben we aan overheden en publiek gedemonstreerd dat er in de Turnbeweging van onze Gouw nog trompettersfanfares zijn die ook puike muziek kunnen maken, en we zullen een lans hebben gebroken tot navolging. En ook dáárvoor is het te doen ook!

We zullen zorgen dat we flink 'opgeteljoord' voor de pinnen komen, en we hebben deze zaak op de laatste beheerraadsvergadering degelijk en ernstig onderzocht, maar het is onverantwoord 'zotte kosten te doen', en dàt wordt van ons ook niet verlangd. Een feestelijk, welverzorgd optreden: één glansrijk nummer in het groot geheel, dàt moet onze betrachting zijn. Tevens moet het een schone herinnering zijn voor AL onze leden, zowel voor onze onvervangbare solisten als voor de minste muzikant, want allemaal zullen ze'r zijn, en ver-

geten we niet dat de trompetters van de andere fanfares die samen met ons één geheel zullen vormen toch ook stuk voor stuk geen feniksen zijn. Laat ons optreden een onvergetelijke herinnering zijn voor allen die ons moeten aanhoren, en voor al onze mannen, maar verwachten we niet méér glorie dan er te rapen is, of we komen met een ontgoocheling naar huis zoals we'r nog een gekend hebben te Schoten, weet ge't nog?

Laat ons ook eens speciaal denken aan ons galafeest op 8 maart 1969: zouden we weer eens geen extra-muzikaal-nummer ten beste kunnen geven? Mannen met verbeelding en inspiratie, zet uw hersenen eens aan't werk!

Tot slot zeg ik hartelijk dank - en de beheerraad heeft me gevraagd het ook in zijn naam te doen - aan al onze muzikanten, voor de heerlijke prestaties die ze in 1968 hebben gebracht. We zijn allemaal fier op onze trompettersfanfare en kunnen onze vereniging zonder hen niet indenken. Wat zouden de feesten in de Gemeente zijn zonder hen?

We zeggen dank aan onze chef Albert Van den Bergh, die zich met al zijn enthousiasme inzet om onze fanfare verse moed in te pompen en ze hogerop te brengen, en die waardig de voetstappen drukt van zijn voorgangers, inzonderheid van onze erechef Mr.Van der Heyden, wie we dankbaar hulde brengen en van wie we hopen dat hij nog lang bij ons mag blijven. Hij springt nog regelmatig in de bres - te veel naar ons verlangen, want we zouden liever zien dat hij zich niet teveel vermoeit - en we zeggen wat verlegen merçi, omdat we vrezen te veel van hem te verlangen.

We zeggen welgemeend dank aan onze onderchefs Aloïs Peeters en Albert Timmermans, die steunpilaren zijn van onze fanfare, en we bewonderen de moed van Albert om steeds maar weer nieuwe elementen op te kweken.

We danken allerhartelijst alle leden van het muziekcomité voor hun inspanningen en hun morele steun, en we hopen samen met hen de nodige initiatieven en de gewenste beslissingen te treffen om onze vereniging steeds degelijker, aantrekkelijker, vrolijker te maken.

En bij al deze bedankingen die ik samen in naam van de beheerraad heb moeten doen, onderlijn ik speciaal de mijne!!!

Zo treden we dan het nieuwe jaar in met veel verwachtingen. Weldra heb ik nog meer tijd om me voor u allen en voor onze vereniging in te zetten. Dat wil wel zeggen dat ik ook een dagje ouder word, maar ik ben er van overtuigd dat gijlie wel zult zorgen dat ik jong van hart mag blijven. Laat ons dan samen werken opdat onze troep de meest kameraadschappelijke mag zijn!

Nog eens de allerbeste wensen voor het nieuwe jaar en de muzikale groeten van u aller

Jos De Smet,
voorzitter van de Trompettersfanfare.

PERSONALIA

Op 27 oktober 1968 werd KRIS geboren, broer van Janneke en zoon van Willy en Anna Goossens-Van Lierde.
Kris heeft bij z'n geboorte beloofd z'n bonpa te zullen navolgen zodat onze wafelenbak nog jaren verzekerd is!

Even voorstellen, mijn naam is

C U Y

Ik ben de struise zoon van Tom en Angèle De Smet-Valckx.
Ik werd geboren op 10 november 1968, en mijn ouders zijn zeer gelukkig.
Van blijdschap maakte mijn vader een salto voor het bed, het scheen mij wat gebrekkig, maar men kon toch merken dat hij het ooit nog had gedaan.

Onze allerhartelijkste gelukwensen aan de gelukkige gezinnen waar kindergeschrei de liefde bezingt. Mogen de glimlachjes de traantjes doen vergeten en mag het geluk de kommer ruimschoots vergoeden!

Zou men armoe lijden om een mondje meer?
Ach, waar mensen strijden, help de Heer!

dank u!

Ze staan nooit op het podium, nooit in het licht van de schijnwerpers, als er eer te rapen is zijn ze toeschouwers, wel gelukkig, maar toch maar toeschouwers...en toch dragen ze in onze vereniging ontzaglijke verantwoordelijkheid en het is dank zij hen dat de administratie van onze onderscheiden afdelingen geen chaos van paperassen wordt. Zo zijn vaders voor onze jongens en worden door hen op de handen gedragen: ONZE AFDELINGSVADERS. Aan hen gaat onze bizondere dank . Ook gaat dezelfde dank naar Mevr. Moens die dagelijks in de bres staat om onze afdelingskledij met moederlijke kennis en bezorgdheid te beheren.

wat gebeuren moet

22-12-68: Persoonlijk Kampioenschap van het K.K.A.Turnverbond te Wilrijk.

5-1-69: Persoonlijk Gouwkampioenschap te Antwerpen, zaal Olympia.

18-1-69: KRINGAVOND.

Op blz.19 van vorig kringblad hebben we een tekstje gewijd aan onze kringavonden en hun mogelijke toekomst.
Om mekaar te waarderen moeten we mekaar leren kennen. Onze kringavonden moeten we aanzien als een uitgebreid familiebezoek, en dan hoeven ze ook niet aanzien te worals een noodzakelijke-hoofdzakelijke dansavond. Dat mag en moet er wel bijzijn. Hoofdzaak moet zijn: eens bijeen komen en al wat er bijkomt moet alléén bedoeld zijn om de avond zo gezellig mogelijk te laten verlopen. Akkoord?

In hogervermelde tekst staat geschreven dat onze kringavond van 18 januari 1969 er anders zal uitzien. We zoeken met u naar een vernieuwde formule om eens gezellig bij mekaar te zijn.....zonder een gat in de kas te slaan. Helpt ons die formule vinden!

We gaan onze kringavond beginnen met een MOSSELSOUPER: mosselen met fritten. (zo gewenst:mosselen door een koude schotel te vervangen) Voor de leden zal dat gratis zijn en voor alle andere deelnemers 50 fr.

Accordeonmuziek zal voor de stemming zorgen, de 1/2 finale van onze quiz "Ken uw Vereniging" brengt spanning en meeleven, en we zorgen nog wel voor een andere attraktie. (We hadden Miel Cools gevraagd, maar die is wat gepeperd).

De kringavond gaat door in het bovenzaaltje van Familia te 20 uur.

Inschrijving (gezien de mosselen is dat wel nodig) tot 16 januari met bijgevoegd kaartje.

De quiz gaat over de inhoud van dit Kerstnummer.

We hopen op een gezellige avond en verwachten naderhand gezonde kritiek om kringavonden te krijgen naar uw smaak, en...vergeet al vast uw inschrijving niet.

28-1-69: Persoonlijk Bondskampioenschap -juniors en seniors- te Leuven.

1-2-69: Galafeest van de Kath.Meisjesturnkring, in Familia te 19.30 uur.

2-2-69: -id- -id- , -id- te 18 uur.

2-2-69: Zondag van de Sportman: Biddag van- en voor de sportbeoefenaars over heel de wereld.

In de St.Jozefskerk aan de Loosplaats te Antwerpen zal een Eucharistieviering plaats hebben, maar nadere gegevens hebben we nog niet.

8-2-69: 3e Bal van de Erevoorzitters in de feestzaal van het Kielpark. De leden die hiervan wensen te profiteren kunnen bij de voorzitter kaarten bekomen, zo ze dit tijdig aanvragen. We veronderstellen dat onze erevoorzitter weerom de organisatie van de "Bodega" op zich zal nemen.

9-2-69: Bondskampioenschap Keurturnen te Leuven.

15 of 16-2-69: Intergouwkampioenschap Antwerpen-Limburg.

8-3-69: Onze Turngala ofte Galafeest.

De voorbereidingen zijn volop aan de gang en we durven hopen op de intense medewerking van elkeen.

26-4-69: Kringavond van de Vriendschap.

Voetbalmatch D.V.Mortsel - ?
Verbroederingsavond.

26-4-69: Belgisch Turnkampioenschap = Interfederaal kampioenschap, te Aalst.

18-5-69: Hup 75 Rond, in het Sportpaleis te Antwerpen.

1 en 2 november 1969: Wafelenbak.

11 november 1969: Verjaardag van de Stichting.

15 november 1969: Verjaringssouper.

1970-71: VIERING VAN ONS 50-JARIG BESTAAN.

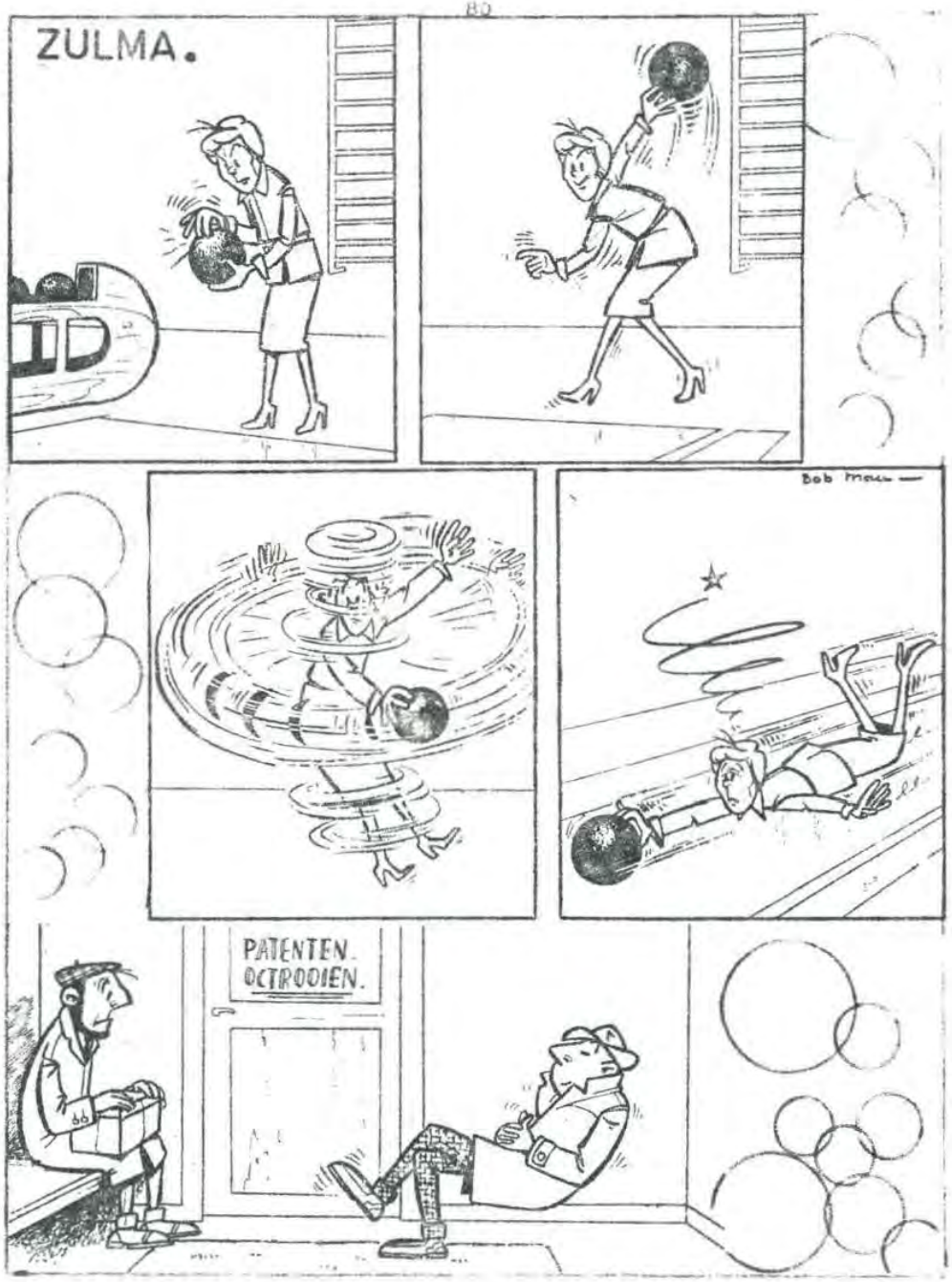

Wist U....

- dat we ons bij voorbaat verontschuldigen voor alle fouten en feilen die in dit nummer zouden voorkomen, en voor alles wat we durfden vergeten?
- dat, naar het schijnt, op elk potje een scheeltje past behalve op een melkteil?
- dat appetijt met ij wordt geschreven en niet met ei ?

- dat er pessimisten waren die meenden dat het verjaringssouper dit jaar een flop ging worden ?

- dat in de turnzaal jongeren en ouderen een verbeten strijd uitvechten bijtijds.....om een koekske te verdienen?

- dat de jonge muzikanten elke dinsdag een extra-herhaling hebben?

- dat als de vos de passie preekt de boer best zelf zijn ganzen hoedt?

- dat iemand die zich voordoet alsof hij'in z'n g.. gebeten' is, soms alléén maar laf is?

- dat we niet goed meer weten waar het meest plezier te rapen is: bij de wafelbakkers, bij de mannen en dames die suikeren en inpakken, of bij de afwas?

- dat er afwassers zijn die niet geren zouden willen dat we't tehuis gingen vertellen, want dat daar de afwas niet plezant is?

- dat ge niet kunt geloven hoe dat slagroom wordt gemaakt?

- dat bij het fabrikeren van wafels ook bier wordt gebruikt....maar dat het niet altijd voor de wafels is?

- dat iedereen zich kan abonneren op "Salto" , het maandblad van de beide Antwerpse Turngouwen, en dat het jaarabonnement 100 fr bedraagt?

- dat de muziek die we zullen gebruiken om op 18 mei in het sportpaleis onze reusachtige verjaringstaart te bouwen gespeeld is door het orkest Theo Mertens, en dat Theo Mertens een oud-turner is van Deugd en Volharding?

- dat de foto van de West-Duitse keurkampioen Willy Jascheck bij zijn optreden te Halle (Brabant) een ringenoefening laat zien die nog nooit werd gepresteerd? maar dat het komt dat de foto in 'Salto' het onderste boven staat?

- dat de eerste bladzijde van dit nummer aan het brein ontsproot van turnleider Frans Helsen?

- dat in 'Salto' de foto te bewonderen valt van onze ondervoorzitter die door Ridder Oscar de Schaetzen wordt vereremerkt bij zijn 50 jarig ambtsjubileum, en dat eronder geschreven staat "Voor ons is dhr. De Smet reeds jarenlang een toegewijde steunpilaar voor Deugd en Volharding Mortsel"?

- dat we gaan sluiten met u allen van harte te wensen

VOORSPOEDIG NIEUWJAAR